76STE JAARGANG No. 10045 DINSDAG 17 FEBRUARI 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 28 - 29 Telefoon: Redactie: 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399

Bestuurscollege en PARTIJ spanden samen om PORFIRIO CROES de mond te snoeren

Belangrijke betrekking toegezegd op voorwaarde, dat Croes zich uit politiek terugtrok

Oranjestad. Op partijpolitiekterrein was het gisteren een dag vol verrassingen. Van de heer Ernst Finck van de PPA ontvingen wij een schiftelijke verklaring, behelzende een resolutie, aangenomen door het centrale bestuur van de PPA, naar aanleiding van een bezoek, dat aan het bestuur gebracht werd door een delegatie van vijf man uit de sektie Santa Cruz van de PPA.

De resolutie behelsde het volgende:

1. De heer Porfirio Croes komt niet op de kandidatenlijst van de PPA bij de komende Eilandraadsverkiezingen, omdat het partijbestuur er vast van overtuigd is, dat dit niet voor het welzijn van de partij en van het Arubaanse volk zou zijn.

De hoofdmotieven, aldus de resolutie, die aan dit bestuursbesluit ten grondslag liggen, zijn:

a. Ofschoon men in den beginne nog enige twijfel kon koesteren omtrent de schuld van de heer Croes, bewezen de vonnissen van de Rechter in eerste aanleg en van het Hof, en al hetgeen er bekend werd door de processen, dat de heer Porfirio Croes schuldig was en dat hij zijn onschuld niet kon bewijzen. Dat waren dan ook de voornaamste redenen, dat de heer Porfirio Croes geschrapt werd als kandidaat op de lijst van de PPA voor de Statenverkiezingen. Elke andere handeling zou in strijd zijn met het principe, dat de PPA zoiets niet kan toestaan.

b. Bovendien is het centrale bestuur van de PPA er niet ten volle van overtuigd, dat de heer Porfirio Croes niet betrokken is in andere zaken, welke schade zouden kunnen berokkenen aan de goede naam van de partij.

2. Met betrekking tot rehabilitatie van de heer Porfirio Croes moeten wij opmerken, dat dit niet in onze handen is, maar in de hand van de heer Porfirio Croes zelf, die door zijn onschuld te bewijzen voor het Hof van Justitie, alsnog geheel door de rechter kan worden gerehabiliteerd.

Wat betreft het handhaven van de heer Porfirio Croes als gedeputeerde en een herbenoemen als waarnemend gezaghebber, zolang de PPA aan de macht is, wensen wij op te merken, dat dit niet behoort tot de kompetentie van het centrale partijbestuur.

Tenslotte maakt het centrale partijbestuur bekend, dat het niets te maken heeft met politieke aktiviteiten van de heer Porfirio Croes en niet verantwoordelijk is voor het gebruiken van de naam PPA door deze persoon.

Het partijbestuur heeft besloten dit antwoord te publiceren, teneinde elk mogelijk misverstand, dat bij de leden zou kunnen bestaan, weg te nemen. Verder om alle leden op de hoogte te stellen van de motieven, die het centrale partijbestuur hebben geleid bij het nemen van deze beslissingen.

De brief, welke gericht was aan de heer Angelico Flanegin, was ondertekend door de heren J. E. Yrausquin, E. R. Finck, E. O. Petronia, J. M. Leonardo, C. Anslijn, F. S. Kelly, J. Erasmus, J. Geerman, H. Martinus, E. Catalina en M. de Cuba.

Nieuwe partij opgericht

Het antwoord van de zijde van de heer Porfirio Croes en zijn vrienden liet niet lang op zich wachten. Gisteravond om tien uur werden wij uitgenodigd voor een persconferentie ten huize van de heer Croes. Aanwezig waren, behalve wij, verslaggevers van „La Prensa en het „Beurs"-concern en de korrespondent van het A.N.P.

De heer Croes vertelde ons, dat diezelfde avond nog een vergadering werd gehouden te zijnen huize, waar ruim 150 stemgerechtigde personen aanwezig waren. **Zij besloten unaniem tot het oprichten van een nieuwe partij, welke de naam krijgt Partido Democratico Cristiano.** De heer Croes werd als voorzitter aangewezen en verder werden tot bestuursleden aangewezen de heren A. Flanegin, Addison Croes, Jendi Croes, Cheffie Kock, José Luydens, Dominico Maduro, Herman Besselink, Ramon Nuñes, Anibal Rasmijn, Carlos N. Croes, Raymundo Werleman, Wilfred Esser, Johannes Croes, Frans N. Croes, Cipriano Geerman, Porfirio Croes van Parkietenbos, José R. Croes en Everando Dubero. De bestuursfunkties zullen nader worden verdeeld.

Met algemene stemmen werd een resolutie aangenomen, waarin de aanwezigen verklaarden op de hoogte te zijn gesteld van het officiële antwoord van het partijbestuur van de PPA. **De aanwezigen spraken hun afkeuring uit over dit antwoord en beschouwden de gang van zaken als anti-democratisch. Een en ander zou geheel in strijd zijn met de politiek, zoals die gepropageerd wordt door de PPA in de verkiezingskampagnes, zoals die ook gevoerd werd voor de Statenverkiezing van vorig jaar. Tenslotte verzochten de aanwezigen in hun resolutie de heer Croes om als gedeputeerde aan te blijven tot aan het einde van zijn ambtsperiode.**

De heer Croes vertelde ons, dat hij vanaf heden zijn werk weer normaal ten bestuurskantore zal hervatten.

Vreemde overeenkomst

Intussen liet de heer Croes ons tal van stukken zien, waarmede hij wees op een zeer vreemde gang van zaken rondom de aktie, welke tegen hem gevoerd is door het centrale partijbestuur.

Het drama begon zich te ontvouwen nadat hij zijn straf (thuis) had uitgezeten. Hem werd toen door verschillende vooraanstaande figuren uit de partij beloofd, dat hij in ieder geval steeds als nummer twee op de kandidatenlijsten voor verkiezingen zou komen en dat hij ook, zolang de PPA het eilandbestuur vormt, gedeputeerde zou blijven. In verband met verschillende moeilijkheden werd hem echter gevraagd zich voorlopig voor enkele maanden uit de politiek terug te trekken. Hij zou bijvoorbeeld met zes maanden ziekteverlof kunnen gaan.

Dit weigerde de heer Croes. Daarop volgde een nieuwe bespreking ten bestuurskantore. Daarbij werd een overeenkomst opgesteld tussen de heer Porfirio Croes enerzijds en de PPA anderzijds en waarbij het lokaas bestond uit een vaste aanstelling in een positie met een salaris van tenminste ƒ 1600,—. Deze laatste belofte werd gedaan met goedvinden van het eilandsbestuur. De tekt van de overeenkomst luid-

(Wordt vervolgd naar pag. 5)



MOLOTOV

MOLOTOV NIET WELKOM IN NEDERLAND

's-Gravenhage. — Wij lazen 'n Het Parool:

Molotof zal niet als ambassadeur van de Sovjet-Unie naar Nederland komen. Dat is het resultaat van de activiteiten welke de socialistische Tweede-Kamerleden van der Goes van Naters en Goedhart in de afgelopen weken hebben ontwikkeld tegen het aanvankelijke voornemen van de regering zich niet te verzetten tegen het verlenen van agrement voor de benoeming van Molotof in Den Haag.

De Nederlandse regering heeft, in afwijking van haar aanvankelijk standpunt, aan de regering van de Sovjet-Unie laten weten, dat zij Molotof niet langer kan beschouwen als een representatieve vertegenwoordiger van de Sovjet-Unie bij het Nederlandse hof.

Hoewel de Nederlandse regering als reden voor deze wijziging van haar houding tegenover een benoeming van Molotof in Den Haag aanvoert, dat tijdens het jongste partijcongres van de communistische partij van de Sovjet-Unie, Molotof andermaal is gebrandmerkt als een lid van de anti-partijgroep, is het duidelijk dat de feitelijke achtergrond van deze omzwaai daarin ligt, dat minister Luns in de Tweede Kamercommissie van buitenlandse zaken is gestuit op scherpe kritiek, op zijn voorgenomen medewerking aan deze benoeming.

Deze kritiek is voor de minister van buitenlandse zaken aanleiding geweest naar mogelijkheden te zoeken voor een terugtocht van de oorspronkelijke weg. Die mogelijkheden zijn geopend door de herhaling van de felle kritiek op de anti-partijgroep in de Sovjet-Unie waarvan Molotof een van de voornaamste leden is.



De oprichters van de nieuwe partij: Zittend de heren A. Flanegin, Porfirio Croes, Addison Croes, staand Jose Croes en R. Nunes.



Hoewel zij al weer duizenden kilometers verder bezig zijn met nieuwe opnamen, blijft televisiekijkend Nederland zich interesseren voor de verdere avonturen van het echtpaar Michaele en Armand Denis, bekend uit „Luipaard op schoot". De KLM wilde het nederlandse enthousiasme nog eens illustreren door met het vliegtuig voor Singapore een luipaardje mee te sturen voor de heer en mevr. Denis. Twee stewardessen gaven het beestje voor zijn vertrek de laatste service.

DE PADI - LEVERING AAN VENEZUELA

CARLOS TOMAS wil proces beginnen tegen Produktenhandel en Surinaamse regering

(Van onze korrespondent)

Paramaribo — De bom over de padileveringen aan Venezuela is de afgelopen week gebarsten, maar een beetje anders dan verwacht was. Uit Caracas keerde een luid briesende Carlos Thomas terug met plannen voor een proces niet alleen tegen zijn concurrenten van de Surinaamse Producten Handel, maar ook tegen de regering.

Deze reus van een man verklaarde tegenover de pers, dat de Nederlandse ambassade in Caracas aan de direkteur van de Banco Agricola y Pecuario mededeling had gedaan van een bericht der Surinaamse regering dat Thomas zijn aanwezigheid in Suriname vereist was wegens een strafproces dat tegen hem gaande was.

Het gevolg van e.e.a. was dat de Venezolaanse kranten sensationele berichten opnamen over de Hollandse oplichter (Thomas is Brits onderdaan), en hij nauwelijks meer op straat kon verschijnen of hij werd nagewezen.

Volgens Thomas vernam hij van minister H. Shrimisir van Justitie dat deze onkundig was van zo'n telegram. Voorts verklaarde hij dat de minister hem meedeelde dat er geen onderzoek tegen hem gaande was. Intussen nam Thomas de advocaat G. v.d. Schroeff in de arm om voor hem een schade-aktie te voeren, waarin een bedrag van US$ 3 mln genoemd wordt. De advocaat begon met schriftelijke bevestiging van de minister te vragen van de mededelingen die de bewindsman aan Thomas zou hebben gedaan. De minister, die reeds een week thuis ziek ligt en daardoor voor de pers onbereikbaar was om inlichtingen, schreef aan de advocaat, maar de brief is geheim

Onderwijl weten bepaalde bronnen te vertellen dat er wel een brief of telegram aan de ambassade zou zijn gezonden, maar dat het geenszins de bedoeling was geweest de inhoud wereldkundig te maken. Het heet dat de missive slechts bespoediging vroeg van Thomas' terugkeer naar Suriname.

De koopman Sewgobind Tewari een der vennoten van de SPH, die terzelfdertijd als Thomas in Caracas was, verklaarde dat Thomas zich onmogelijk had gemaakt door artikelen in het als communistisch bekend staande blad El Mundo tegen de direkteur der Banco Agricola y Pecuario. Hij zei dat Thomas officieel ontkend had de schrijver der artikelen te zijn, doch deze ontkenning kon Thomas' reputatie niet meer baten.

De SPH heeft als tegenzet op het proces van Thomas tegen haar ook een vordering tegen hem ingediend van S*ƒ* 1.5 mln, wegens geleden schade doordat Thomas exportvergunningen heeft vastgehouden en niet gerealiseerd.

Het is een ingewikkelde zaak geworden, met een delicate en een politieke kant. Delicaat voor zover de regering en de ambassade erin betrokken zijn, en politiek omdat de buitenparlementaire oppositie het doet voorkomen dat de zaak niet zuiver is aangezien de zakenlieden in de SPH als regeringsgezinde personen worden aangemerkt.

De Regerings Voorlichtings Dienst deelde mee, dat de regering niet voornemens is een verklaring af te leggen omdat de zaak toch voor de Rechter heet te zullen komen. De pers, ook bladen die door de oppositie als regeringsgezind worden gebrandmerkt, was het niet eens met dit standpunt.

Meer bommen en granaten

Na de oorlog van '14—'18 ging de kreet voor een totale ontwapening door de wereld. De periode van het gebroken geweertje deed zijn intrede. Vijand en vriend was de oorlog beu en men zou liever vernederende verdragen ondertekenen dan het risico van een herhaling der gruwelen te lopen. In enkele landen wisten dictators hun volk uit deze psychose te wekken door met de regelmaat van een klok een verovering van geheel Europa te garanderen. Het zou de wraakoefening van Versailles moeten zijn.

Geheel anders was het na de tweede wereldoorlog. Toen kon men in de meeste landen de neiging tot grootscheepse bewapening waarnemen. Er werden militaire bondgenootschappen gevormd met het uitsluitend doel de communistische opmars te doen eindigen. Eerder nog dan voor de heropbouw der door de oorlog geschonden gebieden werden enorme bedragen gevoteerd voor de meest moderne tactische bewapening, voor zover men te dezen aanzien althans van modern kan spreken.

Het jaarlijkse witboek van het Britse departement van defensie geeft de belastingbetaler een beeld van wat het Gemenebest op het stuk van modernisering van het verdedigingsstelsel heeft op te brengen. Het in 1957 ingediende vijfjarenplan van Duncan Sandys scheen in de loop van het vorige jaar volkomen onbruikbaar te zijn en werd tenslotte naar het archief verwezen. De nieuwste plannen spreken over tal van vernieuwingen voor leger- en vlooteenheden. De Royal Air Force zal de beschikking krijgen over de bommenwerper TSR-2, waarvan bekend is dat zij uitzonderlijk snel kan opstijgen; verder komen er tien transporttoestellen voor kortere afstand en een groot aantal straalvliegtuigen uit de duurste fabrieken. Aanvullingen zullen er komen voor de vloot, in het bijzonder voor een meer doeltreffend gebruik van de vliegtuigmoederschepen. Bij het leger zal nog meer profijt worden getrokken van de laatste atomaire vorderingen. Het witboek verheelt hoeveel dat allemaal zal moeten kosten,

onze wereld van vandaag

doch de regering voegt aan de inleiding wel toe, dat het na de tenuitvoerlegging der gesuggereerde voorstellen een politiek wil huldigen van „wait and see".

In de Verenigde Staten werden nog grotere plannen ter tafel geschoven nopens de defensie in en buiten Amerika. President Eisenhower is er de man niet naar om toe te staan dat de door hem goedgekeurde plannen naar de prullemand verhuizen. Wanneer men weet, dat ook in tal van andere landen men blijft werken aan het opwerpen van verdedigingswallen, dan beseft men dat achter het ijzeren gordijn de ontwerpers van wapentuig evenmin stilzitten. Het gebroken geweertje heeft plaats gemaakt voor de leuze: meer bommen en meer granaten. Afgezien van schermutselingen van geringe omvang tussen kleinere naties onderling, weet men maar al te goed, dat de bewapeningswedloop van vandaag met niets anders van doen heeft dan met de strijd voor of tegen het wereldcommunisme.

Coördinatie van militaire kracht, zoals wordt beoogd met organen als de Nato, werkt vaak ontmoedigend op de kleinere landen die als regel toch al sukkelen met defensie-uitgaven welke volkomen onevenredig mogen worden genoemd. Daarom behoeft het ook geen verwondering te wekken, dat dezer dagen in Nederlandse parlementaire kringen werd voorgesteld om de kapitale oorlogsvaartuigen uit de vaart te nemen. Ook al dus een politiek van „wait and see", waarbij de veronderstelling opgeld doet dat in voorkomend geval de grotere broers wel zullen willen helpen. Een gevaarlijke politiek!

De Sovjet-Unie, de Verenigde Staten, Frankrijk en nu ook Engeland hebben op opvallende wijze aangekondigd, dat ze de mankracht van hun militaire eenheden zullen verminderen. In laatstgenoemd land zegt men zelfs te verwachten, dat de noodzaak van dienstplicht zal worden opgeheven door de aanwezigheid van voldoende vrijwilligers. Soortgelijke berichten behoeven volstrekt niet te wijzen op verminderde defensie-uitgaven. Nieuwe wapens zijn duur, hoewel ze het voordeel hebben door minder manschappen bediend te worden; ook te land, ter zee en in de lucht zal de automatisering een belangrijke rol gaan spelen. Hoe verheugend het derhalve ook mag zijn, dat soldaten huiswaarts worden gezonden, ten aanzien van de totale militaire krachten zegt dat niets!

Verlichting voor SUEZ-KANAAL?

Ismailia. — De Egyptische autoriteiten die het Suezkanaal beheren hebben een begin gemaakt met de bestudering van de mogelijkheid van de aanleg van verlichting langs het gehele Suezkanaal om ook 's nachts het kanaal ten volle voor de scheepvaart te kunnen gebruiken. Men overweegt aan beide oevers van het kanaal sterke schijnwerpers op te stellen.

Verlofganger uit Antillen bracht cheque - rage naar Suriname over

(Van onze korrespondent)

Paramaribo. — Een verlofganger uit de Antillen heeft Paramaribo enkele dagen in de opwinding der zogenaamde ketting-chèque-beweging gedreven.

De Regerings Voorlichtings Dienst, de Politie, pers en radio putten zich uit in waarschuwingen tegen de rage, die het postkantoor overwerk bezorgde en in enkele dagen tijd voor meer dan ƒ 10.000,— in omloop moet hebben gebracht. De vakantievierende landgenoot uit de Antillen begon het grapje onder vrienden en familieleden. Het postkantoor kreeg het zo druk met het verwerken van postwissels, dat behalve het normale loket en nog 2 loketten aan het werk werden gezet. Tenslotte gaf de procureur-generaal opdracht, dat de posterijen geen postwissels meer moesten behandelen, die in de ketting-chèque-rage werden aangeboden. De politie is nu bezig een lijst aan te leggen van de duizenden, die erin hebben meegedaan. **Het schijnt, dat er een proefproces over gevoerd zal worden, aangezien de autoriteiten er elementen in menen te zien van oplichting.**

Kankerspecialist zal van advies dienen bij behandeling van DULLES

Washington — Het State Department heeft gisteren meegedeeld, dat de artsen die Dulles behandelen, de hulp hebben ingeroepen van een kankerspecialist om met hem te spreken over de stralingstherapie, die de minister moet ondergaan.

De woordvoerder sprak de berichten tegen dat de bestraling van Dulles al begonnen is. De minister moet eerst tijd hebben om van de operatie te herstellen, aldus White.

De senaat heeft gisteren een ogenblik stilte betracht om te bidden voor het herstel van Dulles.

De Amerikaanse senator Mike Mansfield, democraat en vooraanstaand lid van de senaatscommissie voor buitenlandse zaken, heeft in de senaat het idee geopperd om de ministers-conferentie met de Russen in Washington te houden omdat men dan rechtstreeks advies kan vragen aan Dulles.

Nieuwe R.T.C. wenselijk, aldus J. PENGEL

Paramaribo. — In een in Nieuw Suriname verschenen redaktioneel hoofdartikel van de hand van de heer J. Pengel wordt er o.m. op gewezen dat „hoewel het statuut voor het koninkrijk Suriname inzake zijn buitenlandse financiële en economische betrekkingen grote zelfstandigheid geeft, men Suriname bij het behartigen van die betrekkingen een soort van voogdij schijnt te willen opleggen, terwijl Nederland zelf geen grote geneigdheid toont om in Suriname te investeren, terwijl investeringen voor een verdere economische uitbouw broodnodig zijn".

„Hoewel", aldus het artikel, „de regering indachtig aan het statuut geldzaken met Nederland voorbereidt, is de gang van zaken echter zo traag, dat als het van ons alleen afhing wij er allang vervelend van zouden worden".

Het artikel wordt besloten met de opmerking, dat een nieuwe RTC over het statuut wenselijk is, ter vaststelling van Surinames zelfstandigheid inzake zijn buitenlandse, financiële en economische betrekkingen.

Tweede proces tegen majoor Sosa Blanco begonnen

Havana — Het tweede proces tegen oud-majoor Jesus Sosa Blanco is in de rechtszaal van de opperste krijgsraad in kamp Libertad (tegenover kamp Columbia) begonnen. Tot de nieuwe schriftelijke bewijsstukken tegen de verdachte behoort een verslag, uitgebracht door kolonel Fermin Cowley aan de generale staf, waarin wordt melding gemaakt van wreedheden bedreven door Sosa Blanco.

De zaak wordt behandeld door hetzelfde tribunaal als in het eerste proces; president is majoor Humberto Sori Marin, bijgestaan door de majoors Raul Cuevas en Universo Sanchez. Als auditeur-militair treedt nu op de luitenant-ter-zee 1ste klas Mario Colon Davila.

Tijdens een proces in het fort La Cabana werden een voormalige korporaal en een oud-agent van politie wegens oorlogsmisdaden ter dood veroordeeld.

Bestuur Ambtenarenbond had onderhoud met Z.E. minister E. JONCKHEER

Willemstad — Vrijdagmiddag j.l. had het Bestuur van de Ambtenarenbond afd. Curacao een onderhoud met de Minister-President over de garantie-verklaring voor ambtenarenwoningbouw en andere ambtenarenzaken.

Op de vraag van het Bestuur of de Regering bereid is het percentage genoemd in de garantieverklaring te willen verhogen, antwoordde de Minister-President, dat de Regering bij de vasttelling van de garantieverklaring op 80%, van het standpunt uitging, dat een ambtenaar, die serieuze bouwplannen heeft over tenminste 20% van de Bouwsom moet beschikken, doch was bereid het verzoek van de Bond te bestuderen en contact op te nemen met het Eilandgebied Aruba, waarvan het standpunt in deze aangelegenheid nog niet bekend is. Volledige medewerking werd in deze toegezegd.

Over de gewijzigde bezoldigingsregeling werd medegedeeld, dat deze zeer waarschijnlijk deze week — de derde week in februari — het publicatieblad zal bereiken en zal terugwerken tot 1 januari 1958.

T.a.v. het materieel ambtenarenrecht zei de Minister-President het ten zeerste te betreuren, dat deze regeling door omstandigheden haar beslag nog niet heeft kunnen krijgen en deelde mede, dat er momenteel hard aan gewerkt wordt.

Op een suggestie van het Bestuur om ter bespoediging van ontwerpregelingen betreffende ambtenarenzaken, zoals overtochts-, verlofs,- ziekteregelingen enz. enkele commissies in te stellen, waarin ook leden van de ambtenarenbond zitting zouden kunnen nemen, zei de Minister-President, dat dit voorstel hem zeer sympathiek lijkt en beloofde het op korte termijn te zullen bestuderen.

Costarikeinse minister op Curacao

Willemstad. — Op doorreis naar Costa Rica vertoeft momenteel op Curaçao de Costarikeinse minister van economische zaken Z. Exc. Alfredo Hernandez Volio. Hij maakte deel uit van de vertegenwoordiging van zijn land bij de ambtsaanvaarding van Don Romulo Betancourt als president van de Republiek Venezuela.

Gistermiddag werd de minister, die vergezeld was van de consul generaal van Costa Rica te Willemstad, de heer Stanley Maduro door minister president E. Jonckheer ten kantore van de raad van ministers ontvangen.

J.P.F. - NIEUWS

Willemstad — Aanstaande zondag wordt in J.P.F. een aanvang gemaakt met de Paasbout-biljart wedstrijden. De opening zal worden verricht door de waarnemend voorzitter, de heer R. Bos Verschuur, om half elf des morgens.

De wedstrijden eindigen met Pasen en levend pluimvee zal wederom aan de winnaars worden uitgereikt.

Introduktie is toegestaan. Nietleden mogen dus ook aan de wedstrijden deelnemen.

Geslaagde gewichthef-demonstraties in club „DE WEST"

Willemstad — Gisteravond gaven enkele Curacaose gewichtheffers een demonstratie in club „De West" die zich in een goede publieke belangstelling mocht verheugen.

Tijdens deze wedstrijden wist Curiel, die te Caracas het zilver won in de vedergewichtklasse, het Curacaos rekord bij het stoten, dat reeds op zijn naam stond, te verbeteren van 117½ kg tot 120 kg.

Aan de demonstraties namen deel de gewichtheffers B. Adriana, M. Betrian, W. Cornett, H. Curiel, Toppenberg en Kirindongo. De voorzitter van de gewichtheffersbond, de heer G. de Jongh, lichtte een en ander toe,

C.C.C.-kwartiertje

Willemstad. — In het C.C.C.-kwartiertje, dat hedenavond om kwart over negen via de Curom wordt uitgezonden, zal dr J. S. Zaneveld. direkteur van het Caraibisch Marien Biologisch Instituut, spreken over „De zon, de zee, de dampkring en de levende wezens". (Causerie naar aanleiding van waarnemingen, gedaan tijdens het Internationaal Geofysisch Jaar).

PROFESSOR VICTOR ZAMORANI
MEVROUW ELSA NAEF ZAMORANI
DE HEER ELIAS M. CURIEL
MEVROUW RENETA BAIZ CURIEL

hebben de eer U kennis te geven van het voorgenomen huwelijk van hun kinderen

María Eugenia en Marcel

waarvan de voltrekking zal plaats vinden in beperkte familiekring op 19 Februari 1959.

*

Adres: Quinta Peribeca
Callejón Carabobo
El Paraíso

EILANDGEBIED CURAÇAO
DIENST VOLKSGEZONDHEID

Het Hoofd van de Geneeskundige Dienst maakt bekend, dat met ingang van 19 februari 1959 de spreekuren van de gouvernements-geneeskundigen en vroedvrouw in het Gezondheidscentrum op Janwé als volgt zullen zijn:

Huisarts Dr. P. E. Nassey:
maandag, woensdag en vrijdag van 10 - 11 uur v.m.
Kinderarts Dr. C. A. Winkel:
woensdag van 8 - 9 uur v.m.
Geestelijke Gezondheidszorg:
Dr. C. M. Winkel:
1e en 3e dinsdag van de maand van 8.30 - 9.30 uur v.m.
Consultatiebureau voor zuigelingen:
donderdag van 2.30 - 3.30 uur n.m.
Vroedvrouw E. F. Graneveld:
woensdag van 9 - 10 uur v.m.

Het consultatiebureau voor zuigelingen en het spreekuur van de vroedvrouw op Dominguito vervallen hiermee.

Het Hoofd van de Geneeskundige Dienst a.i.,
J. J. VEENHUIZEN

Politieberichten

Eenden waren slachtoffer

Willemstad — Om 10.05 uur werd assistentie verzocht op de Moffieweg, waar een bewoonster verklaarde dat een hond de avond te voren twee van haar eenden had doodgebeten en wel op haar erf. Zij zou op zoek gaan naar de eigenaar van de hond om vergoeding voor de geleden schade te krijgen.

Vraatzuchtige geiten

Om 15,15 uur werd een patrouille gedirigeerd naar de Polarisweg, waar een bewoner last had van geiten die alle planten en bloemen opvraten. De eigenaar van de geiten werd aangeraden de boosdoeners op te sluiten.

Verkeersperikelen

Om 15.40 uur had op de Moontjeweg ter hoogte van de Louisianastraat een aanrijding plaats tussen een personenauto en een dumptruck. De bestuurder van de dumptruck sloeg met zijn vrachtauto naar links af op het moment dat een personenauto aan de linkerkant wilde passeren. De bestuurder van de personenauto liep een ontvelde linkerpols op.

Om 22.40 uur reed een bestuurder van een pickup op de weg naar Westpunt ter hoogte van Tera Cora naar rechts een zijweg op en botste daarbij tegen de afrastering van een perceel en vervolgens tegen een telefoonmast. De afrastering werd over een lengte van 10 meter beschadigd, daarnaast werden nog vijf houten paaltjes en twee telefoonpalen het slachtoffer. De bestuurder verklaarde dat de stuurinrichting onder het rijden onklaar raakte.

Inbraakjes

Om 6.30 uur werd een inbraak gemeld in een restaurant op de Suffisantweg. In de nacht er vóor had men zich toegang verschaft door de ruit van de voordeur te verwijderen en de voordeur van binnen uit te openen. Uit de kas werd 3 gld. vermist en verder verdwenen er 2 pakjes Camel.

Om 20.30 uur werd aangifte gedaan dat in de afgelopen nacht in een club op Suffisant was ingebroken. Door het uitnemen van een ruit bleek men zich toegang verschaft had tot bedoelde club. Bij het verlaten zette men de ruit weer op zijn plaats, zodat het binnendringen niet direct werd ontdekt.

Vermist worden 5 a 6 pakjes sigaretten, 7 flessen limonade, 10 blikjes juice en 2 blikjes met worstjes.

Vernieling van een ruit

Om 17.00 uur deed men bij de recherche aangifte van vernieling van een ruit der toegangsdeur tot een bar, gevestigd in een perceel op de weg naar Welgelegen. De avond tevoren werd om 20.00 uur een bierflesje tegen die deur gegooid, waardoor een hoek der ruit vernield werd. De schade bedroeg 63 gld. In verband hiermee werden twee mannen aangehouden, die verklaarden wel in het restaurant te zijn geweest, maar de ruit niet vernield te hebben.

Totale schade: 3210 gulden
assistenties: 15
processenverbaal: 18
in- en uitgaande verkeer

	aangekomen	vertr.
vliegtuigen	13	11
vrachtschepen	10	10
tankers	12	14
zeilboten	5	3

passagiers	aangek.	vertr.	doorg.
per vliegtuig	233	128	97
per boot	7	7	1363

AGENDA

West-End:
„Saddle the wind" om 7 en 9 uur.
Cinelandia
„X the unknown" om 7 en 9 uur, en het optreden van „Vilma"
Roxy:
„Le rouge est mis" om 7 en 9 uur n.m.
Caribe.
„Le Chatelaine du Liban" om 8 uur n.m.
Royal:
„La Frontera Indomita" om 8 uur.
Cinetruck-programma.
Hedenavond voorstelling op Veeris
C. C. C.
Hedenavond gram. platen concert in de Shell Golf Club om 20.30 uur.

EMMASTAD

WACHTDIENST C.P.I.M.
Telegram Afdeling
Van 7.00 — 23.30 tel: 2307
Van 23.30 — 7.00 A. G. Treling tel. 0—43139
b. g. g. tel: 2400
Personeel Afdeling.
C. G. de Haas, Generaalsweg 33, Voormalig Amerikanenkamp. tel: 0—43159
b. g. g. tel: 2400
Materialen Dienst.
A. de Jong tel: 4234
C.S.M.
Rederij Scheepsagentschappen
E van der Werf tel. 3101
Theater Asiento:
„All mine to Give"
Toegang uitsluitend voor leden en introducees.

Hollandse Nieuwtjes

● De P.v.d.A. begint zich als een onterfde zoon van „De Ruyter" en de „Zeven Provinciën" te gedragen. Daarom deed het goed minister Staf een lans te horen breken voor de Marine. „De kruisers en onze „Karel Doorman" zijn geen franje, die je zomaar kan weglaten", zeide de minister. ● Naast alle jubilea moeten wij ook het volgende vermelden: mevr. M. W. von der Möhlen—Sequiera in Amsterdam geeft met de regelmaat van een klok elk jaar een half liter bloed af aan het Rode Kruis. Onlangs werd zij opgeroepen voor de 40e keer. „Ik beschouw bloed geven als een heel nuttig werk", verklaarde zij. ● De Nederlandse regering heeft in een tweede nota even aan Chroesjtsjef en vrienden duidelijk gemaakt, dat men in Den Haag nu niet bepaald gecharmeerd is met een eventuele benoeming van Molotov als ambassadeur. Het is jammer voor Molotov, maar het is zo. ● Vorige week was er een honderdjarige in Den Haag. Doet u echter geen moeite het te raden, u vindt het zeker niet. 100 Jaar geleden werd de perstribune in gebruik genoten in de Tweede Kamer. De jubilaris werd gehuldigd door de Excellente minister Cals die in dit geval voor een bank sprak zij het niet voor dovemans-banken. ● Het hart van alle Rotterdammers zal wel getroffen worden door het volgende berichtje: als over enige tijd het dok van de Britse Admiraliteit in Rotterdam is aangekomen zal de R.D.M. het grootste drijvende dok en Rotterdam de grootste dokruimte hebben in het Rotterdamse Havengebied. ● Tilburg gaat dit jaar zijn 150-jarig bestaan herdenken als stad. Dat het die titel waardig is, schijnt men in Tilburg te willen aantonen door er een hele nieuwe stad uit de grond te stampen. Er wordt gebroken en gebouwd, dat het een lieve lust is. Volgens deskundigen is „Tilburg niet meer een natuurrservaat van Brabantse inboorlingen". Dat zal dan wel. ● De aktie, ondernomen door het N.S.-personeel voor twee verlamde kinderen, wordt een daverend sukses. Reeds werd ƒ 10.000,— bij elkaar gehaald, evenals 3000 bloembollen, om een mooi zomerhuisje te bouwen. Het intérieur wordt gratis ontworpen en zo gaat die sneeuwbal maar door. ● Soms komt men eigenaardige krantenkoppen tegen, zoals de volgende: Dynamische moord in de Kathedraal op Hageveld. Nu wisten we, eerlijk gezegd, niet, dat er een kathedraal was op Hageveld, maar misschien kunnen we dat niet allemaal meer bijhouden.

„SRANANG TORIE"

● De minister van opbouw, dr ir Frank Essed, ontving uit Japan bericht, dat het proefschrift, waarop hij in Nederland promoveerde, in het Japans zal worden vertaald. ● Naar wordt vernomen, heeft de goudonderneming „Savanah Goldmine" op zestig meter diepte een belangrijke goudader op haar koncessie aangetroffen. ● Het afgelopen weekeinde kwamen uit Houston de twee laatste van de groep van vijf oliedeskundigen in Suriname aan. Twee van deze experts zijn de vorige week naar Nickerie vertrokken. Het doel van het onderzoek is op wetenschappelijke wijze vast te stellen op welke plaatsen naar olie zal worden geboord. Het onderzoek in Nickerie zal drie maanden vergen. ● Er bestaan plannen om in mei een proefaanplant met hevea-rubberbomen te beginnen. Het plantmateriaal zal uit Florida worden aangewonnen. Indien deze proefaanplanting gelukt, zou men een rubberindustrie op kleine schaal kunnen opzetten. ● Zondagmorgen 22 februari aanstaande vindt in Luxor een vergadering plaats van belanghebbenden in de onteigeningskwestie. ● Iemand, die onbekend wenst te blijven, heeft de Lutherse gemeente een tehuis voor oude mannen geschonken. Op het terrein achter de Lutherse kerk zal binnenkort met de bouw van twee vleugels worden begonnen. In mei van dit jaar zal het tehuis reeds gereed zijn.

Ds. D. Van Enk voor half jaar naar Curacao?

Den Haag. — Deputaten van de generale synode der gereformeerde kerken in Nederland hebben voor de geestelijke verzorging in het Caribische gebied aan de kerkeraad van de gereformeerde kerk van Veenendaal verzocht of hij bereid is een zijner predikanten ds D. van Enk voor een half jaar af te staan aan de kerk van Curaçao, die door het overlijden van ds A. W. Wymenga, thans geen voorganger heeft. De kerkeraad heeft nog geen beslissing genomen. Ds Venk is kort na de bevrijding reeds een half jaar in de West werkzaam geweest.

Opbrengst kollekte Beatrix-fonds

Willemstad. — De kollekte ten bate van het prinses Beatrixfonds ter verlening van steun aan T.B.C.-patiënten, die op 31 januari j.l. werd gehouden, bracht ƒ 7210,93 op. De opbrengst werd verkregen door intekenlijsten, kollektebussen en een kaartochtend op Asiento.

M.S. „ANTILIA"

Het eerstvolgend vertrek van het m.s. „ANTILIA" naar de Bovenwindse Eilanden en St. Kitts via Bonaire zal plaats vinden:

Van Aruba: Op of omstreeks 21 Februari 1959.
Aanname van lading in de Zinkenloods te Oranjestad, Aruba.

Van Curacao: Op of omstreeks 25 Februari 1959.
Aanname van lading op de Scharloowerf van 18 t/m 23 Februari.

Sluitingsdatum is vastgesteld op 23 Februari om 4 uur 's-middags; nadien zal geen lading meer kunnen worden aangenomen.

*

Voor verdere inlichtingen wende men zich tot:

Te Aruba:	Te Curacao:
OFICINA MARITIMA de Aruba,	**PROSPERO BAIZ & CO. INC.,**
Oranjestad,	Handelskade 12.
Tel. 1622.	Tel. 12116-11876.

„Mémoires" van een Antilliaanse vakbondsleider

Bond „San Telmo" werd niet begrepen

Op vergaderingen steeds bezoek van recherche

Men schrijft ons:

Willemstad. — Er bestaat de laatste tijd een verheugende belangstelling in de pers voor de situatie in onze haven. Een belangstelling ineens weer opgewekt door de twee recente stakingen. Een bij de K.N.S.M., die maar één uur geduurd heeft en uitgelokt werd ten persoonlijke gerieve van een enkeling, die op deze wijze wilde trachten te weten te komen wie een bepaalde — naar hij meende voor hem nadelige — brief had geschreven en de andere bij de Curaçao Trading Co. als agenten van de H.A.P.A.G., waar men weigerde onwelriekend vismeel te lossen.

Deze belangstelling gaat verder dan het louter bezorgd zijn voor onze haven als bron van inkomen voor ons eiland en als levensader, omdat wij het voor ons bestaan aangewezen zijn op de import; men denkt en spreekt over de sociale toestand van de havenarbeider.

Men komt in de pers zelfs tot de konklusie, dat de Nederlandse en Amerikaanse vakbondleiders, die hier als adviseurs van de vakbonden optraden, een fiasko waren, omdat zij de situatie in onze haven niet konden begrijpen. Wij zijn blij met deze in de „Beurs" verschenen konklusie in het nog-niet-democratische-tijdperk van dit blad.

Tot begrip van de situatie laten wij hier enkele „mémoires" volgen.

Over de eerste havenstaking (in 1922) kunnen wij kort zijn. De R.K. Volksbond greep toen in en toonde, dat zij de arbeiders wilde helpen en beschermen, omdat er inderdaad aartsvaderlijke toestanden bestonden. Teneinde te voorkomen, dat men in de toekomst een verkeerd beeld van die staking zou krijgen, heeft men de geschiedenis daarvan vastgelegd in een brochure.

Pater De Bruyn O.P. wilde in de dertiger jaren de vakbeweging beter opzetten en zo kwam o.a. de Bond van Havenarbeiders „San Telmo" tot stand.

Men voelde er echter niets voor om naar Nederlands model te gaan werken met vak- en standsorganisaties, afzonderlijk voor mannen en vrouwen en onderverdeeld naar parochies. Men kon met zijn klompen aanvoelen, dat dit hier niet ging en toch..... was dit het advies van een toen nieuwbakken uit Nederland aangekomen vakbondsleider.

„San Telmo hield zijn vergaderingen in het Brion-theater en men bepaalde zich van de kant van de arbeiders tot vinnige aanvallen op de voorlieden, die de personen uitkozen voor de werkploegen. Zij zouden willekeurig te werk gaan, zij zouden stiekum geschenken aannemen (toen nog) bestaande uit een kip, een goede maaltijd e.d. Soms sprak een arbeider zijn mede-arbeiders op lang niet onverdienstelijke wijze toe, hen wijzend op hun gering sociaal gevoel en hun tekortkomingen.

De recherche ontbrak bij dergelijke vergaderingen nooit, totdat op een keer de rechtskundige adviseur de vraag stelde of er ook nietleden in de zaal aanwezig waren en de heren buiten liet zetten.

Zo ploeterde men voort, totdat aan het begin van de oorlog men bij gelegenheid van een wilde staking tot de ontdekking kwam, dat het loon van de arbeiders sinds jaren op hetzelfde peil stond, terwijl de prijzen zeer aanzienlijk gestegen waren.

Was men de arbeiders voor geweest, dan had de staking buiten de Bond om niet plaats gehad en zouden zij de „smaak" daarvan niet te pakken hebben gekregen. Nu zouden zij onder de oorlog wel vijfmaal staken. Men meende de Bond niet nodig te hebben, omdat men door staking ook wel aan zijn trekken kwam.

Van de kant van het gouvernement was niet veel hulp te verwachten voor het bevorderen van een gezond vakbondswezen. Een „hoofd van politie", die zijdens de Bond gewezen werd op haar pogingen om door artikelen de arbeiders tot beter inzicht te brengen en hun leiding te geven, antwoordde, dat hij nimmer Papiaments las en ook niet van plan was het ooit te zullen doen!

Een andere ambtenaar (ditmaal van het Bureau voor Sociale Zaken) kwam op een vergadering van San Telmo om de leden spottend te vragen of ze nu evenveel wilden verdienen als de gouverneur.

Het gouvernement wees een bemiddelaar aan, die tot een politieke partij behoorde en voordat de eigenlijke vergadering begon, de mensen alvast vertelde, dat zij groot gelijk hadden meer loon te vragen, omdat de companias" toch schatten gelds verdienden!

Het Bestuur werd eens door de procureur-generaal ontboden en de geestelijk adviseur kreeg er van langs wegens het aanzetten tot pernicieuze denkbeelden. De arbeiders hadden in hun bestuur enkele pientere jongens zitten, die heus wel van zich konden afbijten. Zo werd eens een klacht van de vertegenwoordigers van de maatschappijen in het bijzijn van de procureur-generaal geuit, dat de arbeiders veel langzamer werkten dan vroeger, weerlegd met de verklaring, dat tijdens en na de oorlog in de havens van Europa slecht en onvakkundig gestuwd werd, zodat men ook niet vlot kon lossen, waarop meergenoemde vertegenwoordigers niets konden zeggen. Ook wezen deze mannen er op, dat er betrekkelijk weinig ongelukken gebeurden, omdat steeds dezelfde ploegen op dezelfde boot werkten, zodat men de afstanden en de diepte van de ruimen kende, en men goed op elkaar was ingespeeld.

Dat was de oude toestand. Men kwam naar de stad als er droogte was en de „koenoekoe", niets opleverde. Men werd bootwerker en logeerde tijdens de week in wijken als „Hoelanda", „Colon" en op de „Berg" met de morele nadelen van dien. Daarom vroegen wij om verandering: om huizen, om toiletten en behoorlijke wasgelegenheid. Een hoofdkantoor in New York liet spottend vragen of wij soms badkamers met rose tegeltjes wilden voor de bootwerkers.

Als er weer eens een staking uitbrak, omdat men geen kleding had bij het lossen van vrieskamerlading of cement, zond het gouvernement Henny Eman, die de bootwerkers kwam vertellen, dat.... „op Aruba alles veel beter was."

Als wij in deze tijd een vergadering hielden, kwam de recherche het podium op om de vergadering te verbieden, omdat dit de arbeiders afhouden was van verplichte arbeid. En als er op werd gewezen, dat havenarbeid wel verplichte arbeid was, doch dat men daarom niet mocht eisen, dat de arbeider langer dan de vastgestelde uren werkte, dan werd ervoor gezorgd, dat het bestuurslid, dat dit had opgemerkt niet op de eerstvolgende vergadering werd uitgenodigd. Tevens liet men de politie op Charó door de daken schieten om de arbeiders op deze wijze naar de haven te krijgen. Wij maakten een plan op voor een havencentrale en wilden de mensen indelen in drie groepen:

a) een vaste kern met een bepaald basisloon;

b) een groep, die via de posten in de „koenoekoe" kon worden opgeroepen als er werk te doen was;

c) een groep werkelijk „losse arbeiders".

De tegenstand was groot! Men meende, dat men de makkers het brood uit de mond zou stoten door deze havencentrale. Men was zelfs bang, dat men nu belasting zou moeten gaan betalen, omdat nu gemakkelijk te achterhalen was hoeveel men precies verdiende. En bovenal: men voelde niet voor regelmaat. Opzettelijk deden sommigen het voorkomen alsof het basis-salaris alles was, dat men zou gaan verdienen bij zo'n vaste kern!

Intussen was er weer eens een staking en de maatschappijen dachten nu wel eens een keer op hun stuk te kunnen blijven staan.

In de vroege morgen kreeg de Bond via de recherche een hint, dat de leden hun kontributie zouden komen terugvragen, omdat de Bond toch niets vermocht te bereiken. Er was dan ook een toeloop op het kantoor van de Bond, waar het Bestuur met een aantal woordvoerders onderhandelde en besloten werd op een bijeen te roepen vergadering de vereniging te ontbinden, zodat de leden hun geld konden terugkrijgen.

Op de in de namiddag daartoe geroepen vergadering was de opkomst miniem, doch wij herinneren ons nog hoe aan de ingang twee jongelui (die het in de toekomst tot minister van de Antillen zouden brengen!) zich stonden te verkneukelen en de leden vertelden, dat zij hun lidmaatschapsbewijs maar moesten verscheuren, aangezien „San Telmo" toch niet meer bestond.

Zo kwam de politiek in het vakbondwezen, waarbij men van bepaalde zijde zijn best deed om de voorzitter van de Bond, de heer Casiano, in woord en beeld belachelijk te maken, zodat hij op straat met de door hem gegeven epitheta werd nageroepen.

In 1946 kwam er een wet op de havencentrale, die dus al haar koperen jubileum heeft gevierd, doch waarvan nimmer een letter is uitgevoerd.

Nu moest er van de rechter op de recente zitting de wijze woorden komen: Een vaste kern zou de ideale oplossing zijn. Deze woorden zijn eigenlijk een posthume hulde aan de Bond San Telmo, die hiernaar altijd gestreefd heeft.

Dit alles is niet geschreven om een pleidooi te houden voor een bepaalde groep, zelfs niet om aan te tonen, dat wij naar het woord van Thorbecke „te vroeg gelijk hebben gehad", doch om de achtergrond van de zaak te belichten in de hoop, dat er een oplossing kome van het probleem tot voordeel van de Antillen, de maatschappijen en de bootwerkers.

—x—

Karlsruhe. — Op het station van Karlsruhe (West-Duitsland) is in dichte mist een locomotief ingereden op een personentrein. Negentien mensen werden gewond; van wie drie ernstig.

SPOKEN IN DE BOEKENKAST

Bussumer raakte in het Schotse hoogland in de ban van geesten, vampiers, weerwolven en heksen

(Van een medewerker in Nederland)

Op het moment dat wij de heer A. de Bruijn vroegen: „Gelooft u in spoken?" gleed er - zo zagen we door het vuile glas van het bovenlicht - een witte streep over het vale hemelblauw. Een flinterdunne witte schim, zonder aanwijsbare herkomst. Tegelijkertijd zuchtten de zwaar beladen boekenplanken met een knaperig geluid. De heer De Bruijn lachte luchtig: „neen". En hij lachte weer toen wij hem vroegen of hij bang was in het donker, en of het in zijn huis in Bussum 's nacht soms kraakte of kreunde. Intussen was de schim voor het bovenlicht blijven hangen.

De bibliotheek van spookverhalen die de heer De Bruijn bezit, is, naar hij meent, de grootste in Nederland: ongeveer vijfhonderd boeken. Daarbij rekent hij niet boeken als Faust, of de Bijbel met Samuel's „ghost story" over de heks van Endor, noch de mysterieuze pennevruchten van bijvoorbeeld Plinius en Ovidius, of de met geesten en heksen doorwaaide toneelstukken van Shakespeare. „Neen", zei de heer De Bruijn, wijzend op de grote boekenkast, „dit zijn louter de griezelingen voor middernachtelijk gebruik." Wederom kregen we de indruk dat de planken zuchtten, droog en klagelijk en nauw hoorbaar. Het was met een zekere huiver dat we luisterden naar de levensgeschiedenis van de griezelverzamelaar.

Enkele jaren na de oorlog vertrok de heer De Bruijn naar Schotland om er theologie te studeren. In de vakanties dwaalde hij door het woeste land, waar de schemer van de dag ongemerkt overgaat in het duister van de nacht. Hij kwam in Keltische streken, waar de schaduw een grotesk spel speelt met de verweerde rudimenten van oeroude offerplaatsen, in afgesloten vissersdorpjes op rotsachtige eilanden, waar mannen op zaterdagavond de warmte zoeken bij het rossig wakkerende vuur in de herberg. Zijn lange zwerftochten voerden hem naar de verlaten ruïnes van abdijen en ingevallen kastelen. In het halfduister kon men soms menen eensklaps een monsterachtige weerwolf te zien en jagende vampiers. Maar de Nederlandse student wist dat de weerwolf waarschijnlijk een schichtige haas was en de vampiers late vleermuizen moesten zijn. Hij trok ook naar Loch Ness, waar het lijkt of de ogen van het watermonster je uit elke kabbeling in het bergmeer aankijken. Maar hij zag het monster niet.

Onze blik vestigde zich onwillekeurig op het bovenlicht. Merkwaardig: de schim was vervaagd tot een bleke nevelsliert, maar daarlangs gleed weer een andere witte streep. Achter onze rug hoorden wij eenklaps een deur open gaan. We keken om. Er was een vrouw binnengekomen.

„Dit is mijn echtgenote", zei de heer De Bruijn. „Ze is een Koreaanse, zij is geloof ik de enige Koreaanse in Nederland. In New York heb ik haar ontmoet."

In New York had hij zijn theologische studies willen afmaken. Maar verschillende omstandigheden lieten het niet toe. Hij kocht in een New Yorkse winkel een bundeltje spookverhalen. Het was 1950 en de eerste keer dat hij zich een griezelboek aangeschaft had. Terug in Nederland kreeg hij een betrekking in een Amsterdamse boekhandel. Hij kwam in aanraking met de heer A. van der Hoek, die een functie had bij een grote boekenimporteur en behalve liefhebber ook kenner was van hallucinerende lectuur. Dank zij diens bemiddeling en dank zij vele speurtochten in antiquariaten en op tweedehands boekenmarkten wist hij spoedig 'n verzameling geest- en spookverhalen te vormen, die de verzameling van de heer Van der Hoek overtrof.

Daar stonden ze langs de muur: tezamen één ontstellend monster, één angstaanjagende griezel, die klokke twaalf met zijn klamme vangarmen, zijn kreunend gehijg de wacht inneemt bij zijn valluiken, die zijn rinkelende kettingen en zijn van bloed druipend mes vanonder zijn lijkwitte gewaad te voorschijn haalt, die vlijmend gilt, toeslaat en een spoor achterlaat van zwavelstank. Het ontzielde slachtoffer is onherkenbaar verminkt.

De heer De Bruijn toonde ons onschuldig uitziende boekomslagen. Een stem in ons binnenste mompelde: „luister en huiver", maar we stonden onszelf niet meer toe naar de wazig geworden nevels in het bovenlicht te kijken. De verzameling gruwelboeken bestond voornamelijk uit Engelse werken, en dan vooral uit het Victoriaanse tijdperk. Opvallend veel vrouwen waren er onder de auteurs: Het monster van Frankenstein bleek geschreven door de vrouw van Shelley. Er zijn verschillende namen bij die de heer De Bruijn nog hoger schat dan Edgar Allan Poe, of gelijkwaardig acht; de Ier Lefanu, Horace Walpole, Lewis, Lovecraft, M. R. James. Het was lange tijd traditie, vertelde de heer De Bruijn, dat de tijdschriften met kerstmis een spook- of gruwelverhaal afdrukten. Vandaar bijvoorbeeld het spookrijke Scrooge and Marley, van Dickens. Het genre is in Amerika ook geliefd. Hitchcock heeft een vijftal voortreffelijke bundels „tales of horror" geschreven en is een belezen liefhebber. Het moderne spookverhaal is vaak op psychologische kronkelingen gebaseerd. De heer De Bruijn haalt drie dissertaties over spookgeschiedenissen voor de dag. De jongste is van de Zwitser dr. Penzold, die als eerste het spookverhaal met Freudiaanse conclusies te lijf gegaan is. Van het grote boekenkastmonster wordt een klein onderdeeltje in beslag genomen door een pocket-boekje „Griezelverhalen" dat de genoemde heren A. de Bruijn en A. van der Hoek zelf hebben samengesteld en onlangs bij het Spectrum uitgegeven.

„U begrijpt nu wel dat ik langzamerhand gehard ben tegen alle angsten waarmee deze schrijvers ons bestoken", zegt de heer De Bruijn. Hij wel. Als het in zijn boekenkast zucht en kraakt, meent hij, hoogstens met houtworm te doen te hebben. De Grand Guignol heeft hem doen wennen aan lugubere steekpartijen en kolkende stromen bloed. Hij is onaantastbaar voor geesten, heksen en vampiers. Als hij merkt dat er rillingen over ons lichaam lopen, zegt hij dat we onze jas beter niet hadden kunnen uittrekken, want zo warm is het niet. We vragen hem dan ook maar niet naar die nevelige verschijnselen in het vuile glas van het bovenlicht. Trouwens, toen we buiten kwamen, zagen we dat straaljagers rookstrepen in het hemelblauw hadden getrokken.



A. de Bruijn: Geesten en spoken.

GRIEZELEN IN EEN STIL BUSSUMS HUIS

De Arabische oliepolitiek tegenover de buitenlandse maatschappijen

Caïro. — De commissie van oliedeskundigen van de Arabische Liga zal op 28 februari te Caïro bijeenkomen voor het uitwerken van een gemeenschappelijke Arabische politiek tegenover de buitenlandse oliemaatschappijen. Alle landen van de Arabische Liga zullen op deze conferentie vertegenwoordigd zijn, alsmede Koeweit, Bahrein en Qatar.

De deskundigen zullen de overeenkomsten, die tussen de Arabische landen en de buitenlandse oliemaatschappijen lopen, bezien teneinde de gemeenschappelijke beginselen op te stellen, waarop de toekomstige overeenkomsten zullen worden gesloten, zowel ten aanzien van de olie-prospekties als van de exploitatie van olieterreinen.

—x—

Lissabon. — In 1958 zijn in Portugal een driehonderdtal films vertoond waarvan 169 Amerikaanse, 38 Franse, 37 Italiaanse, 35 Duitse en 25 Engelse. In Portugal zelf zijn 74 films gemaakt waarvan 71 documentaires.

„Champagne", handelsmerk of soortnaam?

(Van onze correspondent in Spanje)

De goede betrekkingen tussen **Frankrijk** en **Spanje** worden de laatste tijd vertroebeld door een hevige prestigestrijd die een fel commercieel conflict camoufleert. Zelfs de waardige Londense rechtbank Old Bailey heeft zich met deze strijd moeten bemoeien, maar naar het schijnt is Frankrijk niet van plan zich bij de uitspraak van dit edele college, die ten gunste van Spanje is uitgevallen, neer te leggen. De inzet is deze hele strijd beslist onwaardig en aan Spaanse zijde jammert men dan ook over de decadentie en de diepe gezonkenheid van de Fransen door zoveel herrie te maken om een zo verheven en boven alle partijen staande zaak als **champagne**. De Spanjaarden zijn van mening dat men in het uiterste geval ruzie maken mag bij champagne of na een heleboel champagne, maar over champagne, nee, dat wil er bij hen niet in. De Fransen zijn het daar in grote trekken mee eens, met dit verschil alleen dat zij staande houden dat de Spanjaarden hun mond moeten houden als het over champagne gaat, omdat zij beslist niet weten wat het is, laat staan dus dat zij de „schuimwijn" die zij in hun kilometers lange kelders in Catalonië brouwen, „champagne" mogen noemen. En dat is de basis van het conflict. In het kader van de grote exportacties van het Spaanse ministerie van Handel heeft Spanje een grote hoeveelheid Spaanse champagne tegen sterk concurrerende prijzen op de wereldmarkt gebracht. Op de etiketten van dit verrukkelijke parelende vocht wordt — onbeschaamd volgens de Fransen — de naam champagne gebruikt. Frankrijk wenst deze naam gereserveerd te houden voor het produkt dat gist in de kelders van Reims, Ay en Epernay, in de welvarende landstreek Champagne. De zaak liep zo hoog dat men Londen, de rechtbank van Old Bailey, uitkoos als arena, het strijdperk, waarin beide partijen elkaar met champagnekurken beschoten. De rechtbank vond dat de Spaanse champagne evenveel kracht bezat als de Franse en stelde de Spanjaarden in het gelijk. Prompt daarop hield Frankrijk dezer dagen niet minder dan 30.000 flessen Spaanse champagne aan de grens bij Le Perthus tegen, daarmede de uitspraak van de Britse rechtbank negerend. Daarmee is de ruzie opnieuw opgelaaid.

„Is champagne een handelsmerk of een soortnaam?" Die vraag werd door de „British Champagne Association" voorgelegd aan Old Bailey. Van de uitspraak van deze hoge rechtbank zou het afhangen of „The Costa Brava Wine Company" al dan niet strafbaar zou zijn wegens de propaganda voor en de verkoop van „Spanish Champagne". Zoals dat voor niets minder dan champagne betaamt, hadden de beide partijen twee van de beroemdste Londense advocaten aangezocht. Mr. Geoffrey Lawrence stond voor de moeilijke opgave de Spaanse champagne te attakeren en mr. Gerald Arthur Gardiner viel de eer te beurt de verdediging te mogen leiden. Het is een duel geworden dat zes dagen lang heeft geduurd en de volle belangstelling in de drie betrokken landen heeft getrokken.

Een Frans—Spaans geschil

Het was volgens mr. Lawrence buiten kijf dat de Spanjaarden de „Merchandise Market Act" hadden geschonden door hun parelende schuimwijn champagne te noemen. Mr. Gardiner noemde dit weinig meer dan een kinderachtige opmerking. Champagne was volgens hem champagne en geen wijnproever die dit kostelijke vocht door de mond laat spoelen denkt daarbij aan Reims — ook al is deze stad werkelijk de moeite waard om aan te denken, zelfs met een mondvol champagne — of aan de verwende dorpen Epernay of Ay, die geen enkele gedachte waard zijn. Champagne is al sedert meer dan vijftig jaar een begrip — en wat voor een begrip! — zoals cognac er een is, en oporto en jerez. Had niet, zo vervolgde mr. Gardiner, de Britse koningin in opperste onschuld „Duitse champagne" gedronken ter ere van het bezoek van Bondspresident Heuss? En waarom zijn de Fransen niet eerder boos geworden. Champagne wordt namelijk bijna even lang in Spanje als in Frankrijk gemaakt.

De Old Bailey had de grootste moeite om vervolgens te voorkomen dat onder zijn eigen plechtige ogen een openlijke strijd tussen gourmets zou worden uitgestreden. Beide partijen waren bereid om een aantal flessen champagne open te trekken en de jury te laten proberen. Scribenten over wijn, die over het algemeen betere scribenten dan wijnkenners bleken te zijn, werden als getuigen gehoord. Eigenaars van bekende eet- en drinkhuizen kwamen hun mening vertolken en gerenommeerde houders van wijnkelders wilden het met genoegen opnemen voor het Franse produkt.

Maar de president wilde de zaak „sec" houden. „In Spanje wordt een voortreffelijke sec gemaakt..." wilde mr. Gardiner opmerken. Niets van dit alles, het leek de president beslist raadzaam dat de jury haar uitspraak niet in benevelde toestand zou uitspreken. Dat heeft die jury dan ook niet gedaan en de Spaanse champagne werd onschuldig verklaard. Champagne is een soortnaam, zo luidde de motivering, zoals whisky en jerez. Het zou onmogelijk zijn de producenten van jerez in Zuid-Afrika en Californië te gaan aanspreken, evenmin als de Fransen die oporto maken.

Vreugde in Spanje en bij veel Europeanen die nu eens eindelijk een fles champagne voor een redelijke prijs willen kopen. Uw correspondent vergast zich herhaalde malen op een fles originele Spaanse champagne, die hij met veel vreugde en oprecht genot kan savoureren voor de prijs van vier of vijf gulden. Hij kan nog goedkoper terecht, zelfs voor anderhalve gulden. Maar daarbij moet hij de Fransen gelijk geven. Dat is geen champagne, dat is met koolzuur opgepepte witte wijn. Door hun lage prijs geven de Spaanse producenten blijk van hun eerlijke overtuiging dat champagne geen grote luxe is, maar een soort eerste levensbehoefte, die dus voor iedereen bereikbaar moet zijn. Er zullen daarom weinig landen zijn, waar op de Eerste Kerstdag zoveel flessen champagne openknallen als in Spanje. Zelfs eenvoudige arbeiders schaffen zich een anker aan om de feestdagen op te vrolijken. Uw correspondent zal de eerste zijn om toe te geven dat een heel goede Franse champagne de kroon spant. Maar hij zal eerlijk bekennen dat het Spaanse produkt beslist niet de mindere is van het goede, bijna geïndustrialiseerde voortbrengsel van Frankrijk. De Spaanse champagne is een eerlijke drank. Hij heeft „body", omdat de witte wijn waar hij van gemaakt wordt veel meer alcoholisch vlees heeft dan de geurige, vrouwelijke elite van de Franse witte wijnen, de blanc-de-blanc. Uw correspondent staat bij deze hele strijd de grote waarheid voor ogen die een oude, kleine wijnhandelaar in Beaune hem eens heeft toegefluisterd: de hele wijnhandel is verziekt door een afschuwelijk snobisme. Dat snobisme wordt door grote exporteurs en vooral door een aantal goed gehonoreerde scribenten stelselmatig aangewakkerd en drukt de markt. Door alle poëtisch geschrijf over de wijn, door de „standing" die eraan gegeven wordt durven hele volksstammen niet aan het kopen van een fles wijn te denken. En toch behoort de simpele ziel, die in de wijnproducerende landen dagelijks met zijn kruikje naar de bodega gaat, tot de trouwste en grootste afnemers van de vigneron!

In deze geest drinkt uw correspondent in Spanje met evenveel smaak een zware witte wijn voor veertig cent een hele liter, of een nauwelijks overtroffen Priorato met een corpus van achttien graden voor twee kwartjes. En hij geniet dubbel bij de gedachte dat hij in zijn kille vaderland voor dezelfde prijs van een hele liter godendrank nauwelijks een flesje bier kan kopen, en dat hij vier flessen Spaanse champagne kan laten knallen tegen één Franse.

Maar de Fransen zijn boos. Zij hebben de Spaanse champagne — zelfs die op doorvoer — de toegang tot hun land ontzegd. Spanje exporteert daarom maar per schip. De acht en twintig champagnekelders die het land kent en die vrijwel allemaal zijn geconcentreerd rond San Sadurni de Noya, gaan voort miljoenen flessen in hun kilometerslange kelders te laten gisten. Zij weten dat zij de grootste producenten ter wereld zijn en zelfs Franse handelaars na een slechte oogst wel eens aan etiketloze flessen hebben geholpen.

ERIC DE NOORMAN — Het land der witte mannen



80—42 Ondanks de heftige tegenwerking van Svein en Brigit zet Eric zijn plan door. Met enkele krijgers laat hij zich aan de schaduwzijde van de ruïne in het hoge gras zakken.

De man overstraalt het landschap en biedt niet veel gelegenheid tot schuilen. Voorzichtig kruipen de mannen achter Eric aan door het gras dat hoog genoeg is om hen zo net te verbergen. Heel langzaam lopen zij tot opeens het lage geroep van een uil vanaf de bosrand over de vlakte klinkt. Het lijkt echt genoeg, maar toch schiet de gedachte Eric door het hoofd.

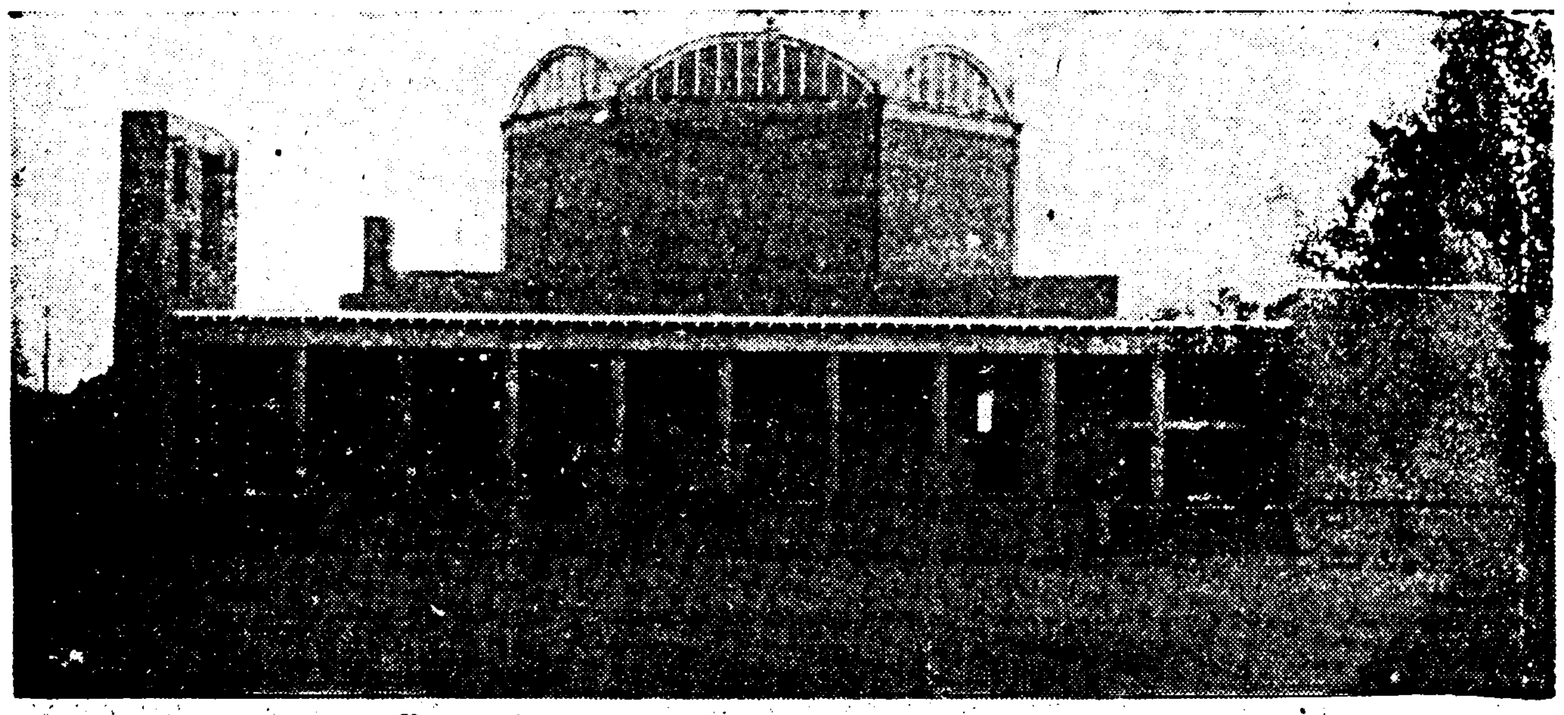
Is het wel een uil...... Er gebeurt echter niets verontrustends. De mannen zetten hun moeizame tocht voort onbewust van een paar spiedende donkere ogen die hen vanuit struiken vanaf de bosrand gadeslaan. Onbewust ook van het feit dat ze allang ontdekt waren en dat deze spiedende ogen toebehoren aan één der krijgers van Monaca. Dan klinkt wederom de sinistere uilenroep.

GESCHENK VAN KATHOLIEK NEDERLAND

De Gedachteniskerk op de Grebbeberg in gebruik

(Van een medewerker in Nederland)

Er is in Nederland wellicht maar èèn bouwpastoor, die geen financiële zorgen kent. Terwijl de schilders nog bezig zijn met de afwerking van het nieuwe kerkgebouw, kan pastoor H. C. Vredendaal reeds onze vraag met een nonchalant handgebaar wegwuiven: „dat zit wel goed". Het zit inderdaad wel goed met de nieuwe parochiekerk van Rhenen, toegewijd aan de H. Cunera. Want heel Nederland droeg in 1954 letterlijk een steentje bij tot de bouw van deze gedachteniskerk aan de Grebbeberg. Op de plaats, waar in de meidagen 1940 de strijd het felst heeft gewoed en honderden militairen sneuvelden, heeft de jonge Leidse architect Jules Kirch — winnaar van de prijsvraag — een kerk gebouwd, die zowel voor de jonge parochie bestemd is als voor herdenkingsplechtigheden in de meidagen. De befaamde steentjesactie van de heer G. Bergers leverde bijna vijfhonderdduizend gulden op en omdat de grond reeds in het bezit was van het kerkbestuur, kon de bouwpastoor met dit bedrag zonder veel zorgen aan het bouwen gaan. Zaterdag 10 mei 1958 legde de aartsbisschop van Utrecht, mgr. dr. B. J. Alfrink, als vicarius castrensis van de Nederlandse strijdkrachten de eerste steen. Pastoor Vredendaal hoopt, dat de aartsbisschop zondag 10 mei weer naar het stadje aan de Rijn komt om de nieuwe kerk te consacreren. Het gebouw is inmiddels reeds in gebruik genomen; nadat 23 december de inzegening was verricht kwamen in de kerstnacht meer dan vierhonderd parochianen voor het eerst in hun nieuwe kerk bijeen om de nachtmis te vieren.



Vooraanzicht van de Gedachteniskerk op de Grebbeberg.

Pastoor Vredendaal is een gelukkig mens. Hij straalt van vreugde wanneer hij van zijn kerk vertelt. „U moet het zelf maar zien, ik wil u geen oordeel opdringen", zegt hij telkens. Maar intussen grijpt hij ons bij de mouw om te wijzen op de fraaie lichtval, op de warm gekleurde baksteen, op het effect van de weidse koepel. Steen voor steen heeft hij zien bouwen; iedere dag bracht zijn droom een stapje nader tot de verwezenlijking: eindelijk een eigen kerk voor de kleine kudde aan de boorden van de Rijn.

Het heeft wel lang geduurd. De parochie werd opgericht in 1943, toen het groeiend aantal katholieken dit noodzakelijk maakte. Pastoor R. Verhoeven, thans hoofdaalmoezenier van de luchtmacht, opperde bij wijlen kardinaal De Jong het denkbeeld, op de Grebbeberg iets te doen voor de gesneuvelde militairen. Toen pastoor Vredendaal in 1951 zijn opvolger werd, nam deze het plan over. Een combinatie van parochie- en gedachteniskerk bleek de meest wenselijke oplossing te zijn. De parochie beschikte toen nog slechts over een kleine houten noodkerk die in 1954 door onverklaarde oorzaak afbrandde. Omdat de steentjesactie toen reeds was gehouden, leek het niet meer de moeite waard, weer een noodkerkje te bouwen en volstond men met een klein verenigingsgebouwtje, in afwachting van de nieuwe kerk.

En nu staat de kerk er dan. De architect kreeg de moeilijke opdracht, een kerk te bouwen, die de intimiteit van een kleine parochiekerk zou hebben, maar tevens geschikt zou zijn voor grote herdenkingsbijeenkomsten. Hij ging uit van een eenvoudige grondvorm, een vierkant van twintig bij twintig meter, opgetrokken uit baksteen en bekroond door een achtkantige koepel, die op acht slanke betonnen zuilen rust. Ook het gewelfde dak van de koepel is van beton; tussen de ribben valt het licht door blank glas overvloedig binnen, waardoor het lijkt alsof het dak boven de koepel zweeft.

In de achterwand is een ovale absis uitgebouwd, waarin een klein ovaal sacramentsaltaar met tabernakel is geplaatst. Een eind naar voren, bijna midden onder de koepel, staat een houten altaar in de vrije ruimte, dat als parochie-altaar dagelijks gebruikt wordt en waaraan de priester desgewenst met het gezicht naar het volk de H. Mis kan lezen. De banken zijn aan drie zijden rond het parochie-altaar geplaatst, waardoor een sterke concentratie van de gelovigen op de heilige handelingen wordt bevorderd. Het aantal zitplaatsen bedraagt 350, maar kan tot 450 worden uitgebreid.

Aan de voorzijde heeft de kerk eigenlijk geen portaal, maar een grote hal van tien bij twintig meter, waarvan de lange buitenwand geheel uit glas bestaat, zodat men een prachtig uitzicht heeft op de Rijn en op de nieuwe brug naar Venendaal. In deze hal kunnen herdenkingsbijeenkomsten voor militaire- nabestaanden e.d. worden gehouden. Het plan bestaat, in een boogvormige nis een schrijn te plaatsen, waarin de naamlijsten van alle gesneuvelde militairen uit de jaren 1940-1945 zullen worden bewaard.

Langs de westzijde van de kerk is een open zuilengalerij gebouwd, die aansluit op het ruime kerkplein en op een lager gelegen grasvlakte. Bij massale herdenkingen kan hier de H. Mis in de open lucht worden opgedragen. Voor de parochie biedt deze ruimte mogelijkheden voor processies. Ook van de grote voorhal kunnen de parochianen profiteren; na de nachtmis schonk de pastoor er koffie voor verafwonenden en na de zondagsmis geven de parochianen er elkaar rendez-vous.

Het is nog te vroeg nu reeds een oordeel uit te spreken, omdat met de aankleding nog moet worden begonnen. Maar dat de architect er in is geslaagd, beide bestemmingen van de kerk harmonisch te verenigen, is nu al duidelijk. De vorm is niet revolutionair modern en oorspronkelijk, maar — om de woorden van pastoor Vredendaal te gebruiken — „verenigt traditie en nieuwe stijl op gelukkige wijze."

Geschenken voor aankleding

Het sacramentsaltaar, uit travertijn gehakt, is een geschenk van Katholiek Thuisfront. Het permanente tabernakel moet nog worden geplaatst. In de westelijke wand heeft Lambert Simon een prachtig glas-in-loodraam geplaatst met een voorstelling van St.-Willibrord. In het tweede grote raam moet nog glas-in-lood komen; het wordt aangeboden door de Nederlandse priesters, die Dachau hebben overleefd. In de oostelijke wand zijn vijf kleine vensters voorlopig eveneens met blank glas gevuld; er komen waarschijnlijk voorstellingen in van leger, vloot en luchtmacht. De kruiswegstaties zullen worden geschonken door de Katholieke E.H.B.O. Misschien zal in de koepel, waarvan de bakstenen wanden geheel zijn gesloten, nog een grote kroon worden gehangen. De pastoor is overigens erg voorzichtig met de aankleding; „het materiaal spreekt voor zichzelf", zegt hij.

Plaatsengeld en één collecte

Minder voorzichtig — althans in de ogen van sommigen — is hij met de parochie-financiën. Pastoor Vredendaal heeft het er op gewaagd, de plaatsen niet te verpachten. „Ik hoop er zelfs aan te ontkomen, dat de kerk- en armmeesters eigen plaatsen krijgen".

Iedereen betaalt veertig cent voor een plaats in de zondagsmis. Bij dit bedragje zijn inbegrepen de wekelijkse collecten voor de kerkenbouw in het aartsbisdom en voor de parochiële sociale hulp (armbestuur). Daarnaast wordt er slechts één collecte gehouden (gezinscollecte), waarbij de parochianen envelopjes gebruiken met de wekelijkse bijdrage van het hele gezin. De pastoor heeft zijn parochianen gevraagd, in totaal (inclusief plaatsengeld) twee pct. van het gezinsinkomen aan de kerk te geven. Elke drie maanden wordt hun een overzicht verstrekt van de inkomsten en uitgaven van de parochie, zodat de parochianen niet alleen weten waarvoor hun geld nodig is, maar ook wat er mee gebeurt.

„Ik weet wel, dat dit het eerste jaar een risico is, maar ik waag het er op", zegt pastoor Vredendaal, die voorts slechts één klasse kent voor huwelijksmissen en uitvaarten. Wanneer de parochianen zich aan hun schriftelijke toezeggingen houden, heeft de parochie voldoende inkomsten, behoeft niemand door een ander van zijn plaats te worden gejaagd, blijft de collecte-hinder tot een minimum beperkt en wordt elke huwelijks- en uitvaartplechtigheid met evenveel luister omgeven.

K.L.M. ontvangt K.L.M. (DAHLLOF)

's-Gravenhage. — KLM-Dahllof, een 12-jarig, hoogblond Zweeds meisje is uit Stockholm op Schiphol gearriveerd voor een bezoek van een week aan enkele „ooms en tantes" van de maatschappij, waaraan zij haar voornamen ontleent.

In juli 1946 was de heer Tell G. Dahllof, hoofdredakteur van het Zweedse tijdschrift „Industria" een van de gasten van de KLM op de openingsvluchten naar Bazel. Tijdens zijn verblijf aldaar in het hotel „Storchen" kreeg hij een telegram uit Stockholm, dat hem de geboorte van een welgeschapen dochter meldde. Als geste tegenover zijn gastheren besloot hij, na telegrafisch overleg met zijn echtgenote, zijn dochter de namen Kasja Lena Marianne te geven.

Dr. Plesman schonk het „petekind" een zilveren beker en de toenmalige KLM-stewardess Marijke Boon hield Kasja in Stockholm ten doop. Sindsdien heeft de KLM haar iedere verjaardag met een cadeautje bedacht.

Plan ter bestrijding van de droogte in Brazilië

Rio de Janeiro — President Kubitschek van Brazilie heeft maandag te Rio de Janeiro gouverneurs van negen staten in het noordoosten van het land een plan voorgelegd ter bestrijding van de periodiek optredende droogte in dit gebied.

Het plan voorziet in de oprichting van een speciaal autonoom orgaan dat de bevloeiingswerken in de verschillende staten zal samenbundelen en de bevolkingsdichtheid zal vaststellen.

WIE ADVERTEERT EEN MOORD!

door AGATHA CHRISTIE

53

„Sonia herkennen? Maar natuurlijk...... " zij zweeg plotseling. „Dat wil zeggen," liet ze er langzaam op volgen, „ik weet het werkelijk niet.... Het is dertig jaar geleden.... ze zal nu een oude vrouw moeten zijn."

„Hoe zag ze er uit in uw herinnering?"

„Sonia?" Juffrouw Blacklock dacht even na. „Een klein, donker type......"

„Had ze bepaalde eigenaardigheden?"

„Nee, niet dat ik weet. Ze was vrolijk van aard, verbazend vrolijk...."

„Dat is ze misschien nu niet meer," merkte de inspecteur droogjes op. „Maar heeft u misschien nog een foto van haar?"

„Van Sonia? Laat 's kijken...... Niet bepaald een portretfoto, maar wel kiekjes waar zij op staat...... in een oud foto-album."

„Ah, mag ik dat eens zien?"

„Wel zeker. Maar wáár heb ik het?"

„Acht u het enigszins denkbaar, dat mevrouw Swettenham en Sonia dezelfden zijn?"

„Mevrouw Swettenham......?" Juffrouw Blacklock keek hem hoogst verwonderd aan. „Maar haar man was toch Indisch ambtenaar...... en later in Hongkong geloof ik?"

„Wat u daar zegt, is alleen wat ze u zelf verteld heeft. U weet dat niet uit eigen wetenschap, zoals dat bij de rechtbank heet."

„Nee!" beaamde juffrouw Blacklock. „Dat is waar, als je het zó stelt...... maar mevrouw Swettenham...... neen, dat is volkomen ongerijmd!"

„Speelde Sonia Goedler wel eens toneel...... had ze acteertalent?"

„Dát had ze zeker. Héél goed zelfs."

„Nu dan. Mevrouw Swettenham draagt een pruik. Tenminste," verbeterde de inspecteur, „als je mevrouw Harmon moet geloven."

„Ja, het lijkt inderdaad veel op een pruik... al die grijze krulletjes. Maar toch vind ik het ongerijmd. Zij is werkelijk alleraardigst en ze kan soms zo geestig wezen!"

„Verder heeft u nog de dames Hinchliffe en Murgatroyd. Zou een van die twee soms Sonia Goedler kunnen zijn?"

„Juffrouw Hinchliffe is véél te groot...... die kon een man zijn."

„Juffrouw Murgatroyd dan soms?"

„Ja...... nee, onmogelijk, Sonia was zo héél anders!"

„U ziet niet zo scherp meer, niet waar juffrouw Blacklock?"

„Ik ben wat bijziende, als u dat bedoelt..."

Inspecteur Craddock vervolgde: „Graag zou ik een kiekje van Sonia Goedler van u zien, ook al is het heel oud en al lijkt het misschien niet zo best. Wij hebben ervaring, weet u, om gelijkenissen te herkennen. Wij letten op dingen, die een amateur ontgaan......"

„Ik zal graag eens voor u kijken of ik het vinden kan." Nu dadelijk?"

„Liefst wèl."

„Goed. Laat ik dan eens even denken, waar ik ze heb opgeborgen. Ik heb het album nog gezien toen we laatst de kast hebben opgeruimd. Daarbij heeft Julia mij geholpen. Ik weet nog, dat ze zo'n plezier had om al die ouderwetse hoeden, die we in die dagen droegen...... We hebben de leesboeken toen in de zitkamer op de plank gezet. Maar waar hebben we de foto-albums gelaten? Wat heb ik toch een miserabel slecht geheugen! Maar Julia weet het natuurlijk wel. Zij is thuis vandaag."

„O, dan vraag ik het haar wel!"

De inspecteur ging haar zoeken. Beneden was ze niet. Mitzi gaf bokkig ten antwoord, dat het háár zaken niet waren, toen hij vroeg of ze juffrouw Simmons gezien had.

Onder aan de trap riep de inspecteur: „Juffrouw Simmons!", doch er kwam geen antwoord. Toen hij naar boven liep, kwam hij Julia juist tegen, op het moment dat zij de zoldertrap afkwam. „Ik zat op de vliering," legde zij uit, „wat was er?"

Inspecteur Craddock legde haar het geval uit. „Die oude foto-albums? Ja, die weet ik wel. Die hebben we in de kast van de studeerkamer opgeborgen. Ik zal ze wel even halen."

Zij ging hem vóór naar de studeerkamer, waar nooit iemand studeerde. Julia deed de kast, vlak bij het raam open en haalde er de meest uiteenlopende zaken uit te voorschijn. „Oude rommel allemaal," zei ze, „maar als je eenmaal zo oud bent, kun je nergens meer afstand van doen!"

De inspecteur knielde neer op de grond en trok op de onderste plank een paar albums naar zich toe. „Zijn ze dàt?"

„Juist, dàt zijn ze!"

Juffrouw Blacklock was nu ook komen kijken. „O, ja, nu herinner ik het me weer," zei ze. De inspecteur deponeerde de albums op tafel en begon er in te bladeren. Dames met hoeden als molenwieken, ingesnoerd in dikke japonnen, die tot op de grond neervielen, zodat ze nauwelijks konden lopen. Overal stonden met inkt naam en datum bijgeschreven, maar de inkt was bijna verbleekt.

„In dit album moet het zijn," wees juffrouw Blacklock, „zo ongeveer op de derde blad, denk ik. De volgende beginnen na haar huwelijk, toen ze al weg was." Zij sloeg de bladzijde om. „Hier moet het ongeveer zijn." Zij hield op.

Op deze bladzijde waren verscheidene open gedeelten. In het verbleekte schrift herkende Craddock de woorden: „Sonia, ik zelf, R.G." En even verder: „Sonia en Belle aan het strand." En op de tegenovergelegen bladzijde: „Picnic in Skeyne." Op de volgende zijde: „Charlotte, ik zelf, Sonia, R.G.".

Craddock richtte zich op. Zijn lippen stonden krampachtig samengeperst.

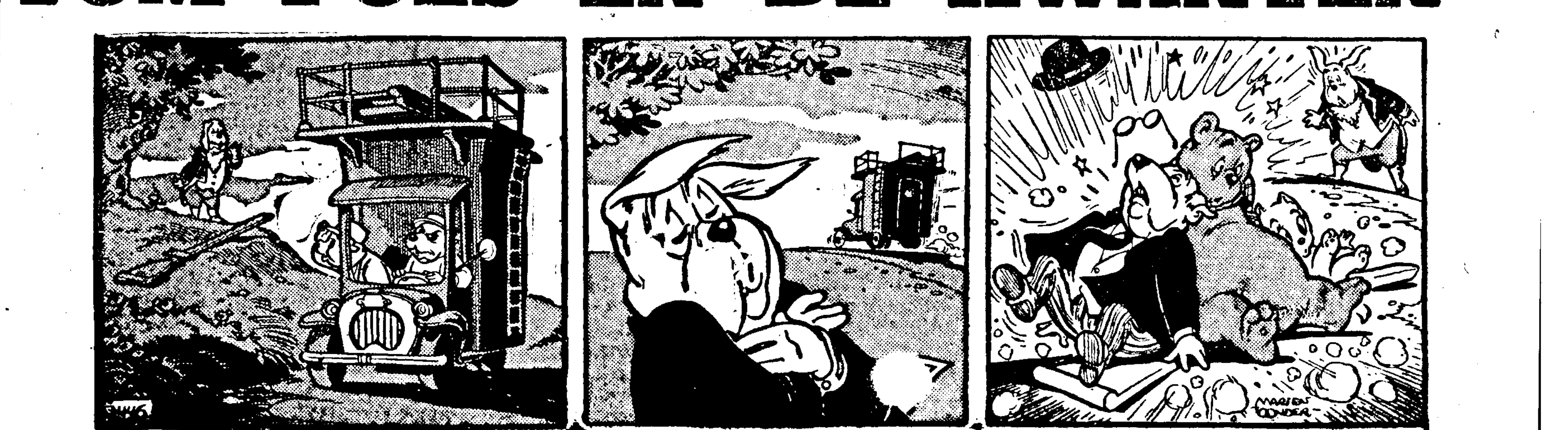
„Iemand heeft deze kiekjes kortgeleden verwijderd!" constateerde hij.

„Er waren geen open gaten, toen we ze een tijdje geleden nog hebben bekeken, hè Julia?"

„Zo heel precies heb ik er niet opgelet. Ik heb meer naar de costumes gekeken. Maar nee...... u heeft gelijk, tante Letty, er ontbraken nergens kiekjes zoals nu!"

(Wordt vervolgd)

TOM POES EN DE KWANTEN



3446 De gemeente-arbeiders hadden de kuil dichtgegooid en de aarde wat aangestampt.

„Ziezo", spraken zij tevreden. ‚Het zit er weer op. Nu maar gauw naar bed". ....

Ze bestegen hun voertuigje en reden vriendelijk groetend weg. Joost bleef alleen bij het gevallen haltebord staan.

„Zo ziet men, dat men voorzichtig moet zijn met ondoordacht gegraaf", prevelde hij voor zich heen. „Hoe gemakkelijk kan men op verborgen leidingen stuiten — en dan is het te laat. Vandaag is het de electriciteitsleiding en morgen is het de waterleiding. En wie is de dupe? Altijd is het de bediende, die er aan blijft hangen, als ik mij zo mag uitdrukken".

Hij keek peinzend naar de bleke dageraad en hij huiverde toen een plotselinge rukwind door zijn jas blies.

„Komaan", hernam hij. De dag is reeds begonnen. Ik moet aan het werk. ....

Heer Olivier komt soms op de meest onverwachte ogenblikken thuis — en dan moet alles aan kant zijn".

Doch voordat de ijverige knecht zich voort had kunnen spoeden, zwol de wind aan tot een gierend gefluit. Een paar lichamen suisden door de lucht en kwamen onzacht neer op de haltepaal naast hem. Joost keek wel even vreemd op, doch hij beheerste zich spoedig.

„Eh...... goede morgen, heer Olivier" sprak hij. ‚Winderig weertje; als u mij toestaat". ...

Zijn er brieven van U bij?

Lijst no. 5 van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden stukken.

BRIEVEN.

A. Roland Antonio, H. P. v.d. Aardweg, G. Alberg, H. Agustin, Bernice Anthony, Uriah Adams, Jeeves Andre.
B. Ivy Beard, A. Broere, fam. Braafheid, E. W. Blanken, Marrian Bobb, Teresa Blondelle, Antoinette Brug, Andrew Boyde.
C. Louie Catale, Marel Charles, R. Charbonier, Stefanita Cicilia(2). Ramon F. Conner, Izaak Christiaan, Albert Chance.
D. G. Determan, T. Doesburg, G. M. Th. Dra-Hermans.
E. Mr. Elsen, J. Eerkhof, Sastreria „La Elegancia".
F. Dalila Frederica, Sheila Fontaine, Augusta Fox, Rufino Fraai, Lucy V. Fenton.
G. Saul Ghitman, A. Geerd, fam. v. Gelderen, Martin Gumbs, Anastacia Guirigola, Gabi, Margarita Gijsbertha, Antoon N. Goeloe, Charles S. Garnette(6).
H. Freddy Hollander, J. Hoogenbergen, Alfred B. Hogan, R. de Haseth, Jony Henny, R. Heuvelman, fam. Haagsman, Elvina Hosphord
I. Aura Illario, Lucinda Isaac.
J. L. Jeuken Portugese Handelsonderneming, Helena James, A. Jung, A. John, fam. James, Herbert E. Joseph.
K. Reginald L. Kirton, Edgar C. Koster, W. Klaassen, Winnifred King.
L. fam. v. Lieshout, A. Leckie, Pedro Leito, Patry Lowrence, Stuart Leven.
M. Mars & Cie, Estela Maduro, J. Maconier, Rita Martina, J. F. Mercelina, A. F. Monsanto, Richard Maxwell, Julio S. Mambre, Amancia Martinez.
N. Elassias Nederland, Virginia Nicholls.
O. J. H. Olthof(2).
P. Franklin Pigot, Amaryllis Paulina, A. Promes, fam. Peters, Myrna M. T. Prins, Oswin Paulina, B. Philippi, Hilario Pieters, R. L. de Palm, Jorge Pandilla, H. J. Put, A. Plug, J. Pereboom.
R. A. J. de Ronde, Eunice Richardson, gebr. Ramrutton, Remoldo Rijten, Leonalle Reymond, L. Rol, Edmay Robin, Dhr. en Mevr. Rietman, Maria Rayte, Juffr. Rovers, Mr. & Mrs. Remmelts-Nye.
S. W. Seyves, Eugene Oswald Selkridge, J. W. Sersansie, C. Sorton, Christiana Sprott, Verena Stead, Dionicio Sanches(2), Ferdinand Ewald Singh, Frank Shearman, C. Stomp, Dna. Conceicao de Sa, P. Schoop, A. G. Scharbaai.
T. Vemeleter Thousand, Mevr. Thurner, Eris Thomson.
V. K. S. de Vries.
W. B. Wildschat, W. S. de Windt, Idiana Warner, Claritia Warner,
Z. A. Zichem.

POSTPAKETTEN.

A. Joan Auguste.
B. W. Bakker.
D. T. Duyster.
H. Basil Randolph Hope.
M. W. A. S. Marugg.
R. Leon Richardson.
T. E. Thompson.

DRUKWERKEN.

B. F. J. T. Baden, Andrew Boyde, W. Busby, Dr. Bridgemolen.
C. Austin Christiaan.
D. Lilian Douglas.
F. S. A. Francis, Henry Flores.
G. M. Elizabeth de Grijze.
H. W. Heilbron.
J. Miriam Jeffers, K. Jankey-Been.
L. A. H. Lobo, J. D. R. F. Lopies, H. Lodewijk.
M. I. Makaya.
N. J. Nagel, Minelva Nicholas, T. Nordman.
O. Theodoor Ortega.
P. Z. Perberton, Aacheus Pemberton, Alexander Peets.
R. Virginia Rhoda.
S. C. Meulenbelt Strunch, E. Sporkslede, Freddy Salas.
W. Louis Williams, John Theodoor Wilson, C. J. v.d. Weyer, S. Wagenaar, J. A. Weert.

AANGETEKENDE STUKKEN.

A. Rafael Abecassis.
B. M. Beaujon, Eddy Brunken, Joao Sotero de Barros, J. Boulinder, Sr. Baart, Josefina Virginia Bentura-Margaretha.
C. Luis da Conceicao, H. Chantalon, P. J. Cijntje.
D. C. V. Dimie, H. J. Drente.
F. Augustinha de Freitas, G. Felicia, Au Yak Tong Fat, Josiah Fairbairn.
G. H. D. C. Gomez, Pedro Garcia, I. Gijsbertha, Mabel W. Gould.
H. Henrietta Ham, Charles de Haseth, E. Haard, J. J. Hurenkamp.
J. H. A. Jansen.
K. H. A. Kamperveen.
L. Sr. Laaf, Patsy Lawrence, M. Luyando.
M. Iris Murphy, S. Macanly, P. Francisco Mouros, G. Mejia Martinez, Ignacio Machaya, Cristina Maduro, P. Metz, Olaria Simeona Maduro-Margaretha, Alejandro Mathilda, Martins Maduro.
P. John J. Phipps, Srta. Pietersz, J. M. Pietersz, A. Pieternella, F. R. Provence, Rony R. Polins.
R. F. Ricardo, E. Rog.
S. Lo. Scorea, H. Swanenburg, Richard Semper.
T. Manuel Ascencao Teixeira, Juan Thomas, S. Tuur..
V. K. Vos, Carmenia V. Versailles.
W. William Westerman, B. Windster.

50e na-oorlogse schip van de K.N.S.M. in zijn element

Nieuwbouw en modernisering met kracht bevorderd

Maandag, 2 februari j.l. is het vijftigste schip dat de KNSM na de oorlog heeft laten bouwen, van de helling gelopen. Het was de Achilles, een schip met een draagvermogen van 7100 ton, dat op de werf van de N.V. Gebr. Pot te Bolnes te water gleed. Met het schip dat de naoorlogse nieuwbouw van de KNSM op het getal vijftig afronde, is een nieuwe serie van zeven stuks begonnen, die in de loop van 1959 en 1960 in de vaart zullen komen.

Twee daarvan worden bij Pot op stapel gezet, twee andere bij v. d. Giessen in Krimpen a.d. IJssel en het derde tweetal bij de ADM.

Een der directieleden van de KNSM, jhr. H. v. Lennep, zei waarom zijn maatschappij maar doorgaat met bouwen — er zijn thans nog zestien schepen in bestelling — terwijl de scheepvaartwereld er toch bepaald niet rooskleurig voor staat. De reden daarvan is, dat de KNSM een grote behoefte heeft aan modern gespecialiseerd materiaal voor de diensten die zij onderhoudt. Dit geldt ook voor de Achilles, een vrachtschip met accommodatie voor twaalf passagiers, dat op de route Amsterdam-Valparaiso (Chili) wordt ingezet. Bij de KNSM heerst echter voorts nog de wens om de oliestokende stoomschepen door modernere eenheden te vervangen. Daarom wordt nu met een emissie gepoogd het kapitaal met één derde te vergroten. Jhr. v. Lennep had goede hoop, dat de emissie een succes zal worden, evenals hij volledig vertrouwen had in een goede toekomst voor de KNSM. De doopster van het schip, mevr. S. S. van Sandick-de Mol van Otterloo, echtgenote van de voorzitter van de raad van commissarissen van de KNSM, kreeg uit handen van ir. J. Rotgans, directeur van de werf, een fraaie armband.

De Achilles, die ongeveer een maand eerder te water liep dan was verwacht, zal na voltooiing onmiddellijk in gebruik komen. Het schip heeft een lengte van ruim 129 m. Het laadgerei zal van extra zware makelij zijn om bijzondere hefcapaciteiten te bereiken.

De Stork dieselmotor geeft het schip een snelheid van ongeveer 30 km. Ook de andere zes schepen van deze serie zullen een naam krijgen die ontleend is aan de mythologie en de oudheid, alle eindigend op -es. Bij de gebr. Pot worden nog de Perciles en de Archimedes gebouwd.

Dr. ALBERT SCHWEITZER-SCHOOL

Willemstad. — Het zal velen niet onbekend zijn gebleven, dat in de wijk Salinja achter de Caracasbaaiweg sinds enkele jaren een Protestants-Christelijke school staat.

Lange tijd was deze school ondergebracht in een oud gebouw in de Frederikstraat, waar ze maar weinig levensvatbaarheid scheen te hebben. De oorzaak daarvan moest wel gezocht worden in de ligging en de verwaarloosde toestand van het gebouw, want toen in september 1957 het nieuwe schoolgebouw op Salinja (één van de laatste ontwerpen van de inmiddels overleden architect A. de Vries) gereed kwam, groeide de school onder leiding van de heer W. van der Weide snel. Toen was er ook gelegenheid om met enkele kleuterklassen te beginnen, waarvan Mej. Brug thans hoofd is.

Aanvankelijk droeg de school de naam van de moederschool op Rio Canario, de bekende Marnixschool, doch zoals dat meestal gaat met kinderen, als ze groot worden willen ze op eigen benen staan. En dat het kind groot geworden is, blijkt wel uit de laatste uitbreiding in september 1958 met een volledige Mulo-bovenbouw (Klas 7 t/m 10) waarvan de heer J. van Rijsbergen hoofd is.

Het Bestuur van deze scholen meende, dat nu ook het ogenblik was gekomen om aan dit nieuwe schoolencomplex een eigen naam te geven en wel die van de bekende zendingspionier Dr. Albert Schweitzer, wiens werk van zo grote betekenis is geweest en nog steeds in voor de bevolking van tropisch Afrika.

Dat zijn invloed zich niet beperkt heeft tot Lambarene bleek wel, toen hem in 1953 de Nobelprijs voor de vrede werd toegekend. In een eigenhandig schrijven verleende de 84-jarige geleerde zijn toestemming om zijn naam aan de school te verbinden, zodat deze Protestants-Christelijke school voortaan bekend zal staan als de

Dr. Albert Schweitzerschool.

De brief van Dr. Albert Schweitzer luidt (uit het Frans vertaald):

Geachte Heer De Boer, geachte Heer Kort,

Ik vind het erg sympatiek, dat U de wens te kennen geeft uw twee de school mijn naam te geven. Zeer gaarne geef ik U daar toestemming voor.

Ik wens deze school toe, dat de leerlingen die haar bezoeken kennis krijgen van de geest van het Evangelie van onze Heer Jezus Christus, dat zij veel eerbied hebben voor de onderwijzers, die hen opvoeden en onderwijzen, dat er duurzame vriendschappen ontstaan tussen de leerlingen onderling en dat zij hun hele leven de leraren, die hen hebben onderwezen dankbaar blijven, evenals ik de mijne dankbaar gebleven ben, die al vele jaren van deze wereld zijn heengegaan.

Wilt U mijn groeten overbrengen aan de predikanten, de onderwijzers en onderwijzeressen en aan de leerlingen.

Met mijn beste wensen,
uw toegenegen

Albert Schweitzer.

—x—

Vatikaanstad. — Paus Johannes XXIII heeft een 40-tal gondeliers uit Venetië in audiëntie ontvangen. De audiëntie had een bijzonder hartelijk verloop.

De gondeliers die in hun kleurrijke costuums op het Vaticaan verschenen boden de Paus een kunstzinnig glaswerk dat op het eiland Murano gemaakt is aan.



Jubileum bij FATUM

Oranjestad. — De populaire inspecteur van Fatum op Aruba, de heer de Jong herdacht gisteren het feit dat hij 12½ jaar in dienst was van het machtige Fatum verzekeringsconcern. Vele vrienden van de familie kwamen des avonds gelukwensen en er kwamen tal van bloemstukken.

Moge het de heer de Jong gegeven zijn zijn beste krachten te blijven wijden aan de belangen van verzekerden en Fatum.

WOENSDAG Mariniersmars

Oranjestad. — Woensdag 18 februari a.s. wordt door een compagnie Mariniers, ter gelegenheid van de viering van de verjaardag van H.K.H. Prinses Marijke een mars door de straten van Oranjestad gehouden.

Om half negen marcheert men af van het hoofdkantoor van DOW. De stoet gaat dan langs de L.G. Smithboulevard, Weststraat, Havenstraat, Kazernestraat, Nassaustraat, Columbusstraat, Lagoenweg, Boulevard, naar Cultureel Centrum, waar de troep inrukt.

Uit Politierapporten

Oranjestad. — **Gevonden en verloren:** Henry Petrona, Boerhavestraat 7 vond een zwembroek. Adelberto Jacopucci van Tanki Flip 60 vond een marinierspet. De heer Vendel Curacabaai 53 vond een bos sleutel achter de vuurtoren te Westpunt. Mauricio Ralley Olijfistraat 19 verloor een polshorloge met zwart lederen band, merk: Cinzen. Felix de Cuba, Savaneta 105, vond een badge van DOW No. 374.

Aanrijdingen: In de Bernhardstraat, ter hoogte van de Wayacka Club, botsten 1519 en 1660. Totale schade: ƒ 700,—. Oorzaak: De bestuurder van 1660 reed te dicht achter 1519. De eerste bestuurder reed na aanrijding door, maar werd later thuis aangetroffen. Te Seroe Biento reed de bestuurder van motorrijwiel 71 uit de bocht, tegenover de steenbrekerij te Canashito. De bestuurder werd voor observatie in het hospitaal opgenomen. Voorts werden processenverbaal opgemaakt wegens: Rijden zonder rijbewijs, joy-riding, en rijden onder de invloed.

Vechtpartijen: Te Seroe Patrishi werd gevochten, waarbij een van de vechtersbazen in de hand werd gesneden. Door zijn dronkenschap wist hij niet wie het gedaan had. Na eerste hulp, werd hij ter ontnuchtering ingesloten. Ook de dader werd later ingesloten.

In de St. Maartenstraat werd een man in de rug, en op verschillende andere plaatsen gestoken. Dr. Dennert verleende hulp, en het slachtoffer werd naar het hospitaal vervoerd. De recherche heeft de zaak in onderzoek.

Jeugdige demonstranten: Er werd assistentie gevraagd bij het Savaneta theater, waar een aantal jongens wanorde veroorzaakten, i.v.m. entree-prijzen die verhoogd waren. Er waren zelfs 3 borden met opschriften. De politie nam de borden in beslag, en zond de demonstranten naar huis.

Verkeer belemmerd: Op de nieuwe boulevard ter hoogte van Eagle moest de politie een ijzeren paal die dwars over de weg lag, opruimen.

Optimisme rond plannen voor Chemische fabriek

Oranjestad. — Uit gewoonlijk zeer betrouwbare bron vernemen wij dat de voorbereidingen tot het aantrekken van een groot chemisch bedrijf voor Aruba thans in een vergevorderde stadium verkeren. Het is zelfs mogelijk dat op vrij korte termijn officieel het bericht komt, dat men begint met het inrichten van de fabriek, welke afvalstoffen van het zeewater destillatiebedrijf gaat verwerken. Deze onderneming zou, indien de plannen verwezenlijkt worden een zeer grote omvang krijgen en werk verschaffen aan vele honderden arbeiders.

Openbare inschrijving AUTOBANDEN bij D.O.W.

Oranjestad. — Gisteren werd in het kantoor van D.O.W. openbaar ingeschreven voor de levering van autobanden als volgt:

Firestone (Binnen- en buitenbanden) ƒ 66.361.11; Martijn ƒ 58.645.20; Goodrich (S. N. Ecury) ƒ 65.261.81; Bridge Tone Japan ƒ 52.623.15; Dunlop (van de Ree) ƒ 62.394.73; Seiberling (Aruba Trading Co.) ƒ 57.239.50; Michelin ƒ 61.714.91 (buiten) en ƒ 29.802.40 (binnenbanden); Goodyear (Viana) $ 33.734.06; Atlas (Esso Service Center, Croes) ƒ 61.608.31 (buiten) en ƒ 3.355.84 (binnenbanden); Barun (Acme Trading) ƒ 46.398.38 (buiten) en ƒ 2.381.50 (binnenbanden); U. S. Royal (De Veer) ƒ 62.802.09; A. G. Rijsdijk (International Imp.) ƒ 58.923.56); Arturo Arends ƒ 64.574.12.

De gunning werd aangehouden.

Het West-Indische Cricket team dat op tournee in India is, heeft tot heden toe nog geen nederlaag geleden. In 5 test-matches wonnen zij er drie en twee eindigden in een draw. Van de andere 17 wedstrijden tegen regionale teams van India wonnen zij er negen terwijl er 8 in een draw eindigden.

Vandaag wordt de laatste wedstrijd in India gespeeld. Hierna vertrekt het team naar Pakistan.

Burgerlijke Stand

Oranjesad. — Op 7 februari werd geboren: Romualdo Rebecca Floretita, dochter van mej. J. J. Cicilia W.S.P. 14c.

Op 8 februari Ludwina Engalista dochter van de heer en mevrouw J Perez-Webb, Alto Vista 173; Clemence Julian, zoon van mej. M. J. Chippendel, Brazil 56.

Op 9 februari Vera Lina Louise Lorna, dochter van de heer en mevrouw E. R. Lansheuvel-Sedney, de Ruyterstraat 7; Silvia Minerva, dochter van de heer en mevrouw P. E Briceño-Romero, W.F. 95d; Rupert Robert, zoon van mej. G. U. Dosett Rooi Hundo 70a.

Op 10 februari Lilian Marilyn dochter van de heer en mevrouw F. W. Wathey-Dubero. Sabana Basora 12.

Op 11 februari Valentin, zoon van de heer en mevrouw P. F. Girigori-Rivero. Hooiberg 36; Adolf Dominico, zoon van de heer en mevrouw D. Everon-Webb. Calabas 81.

Op 12 februari Adriaan Amadeo zoon van de heer en mevrouw A. A Laclé-Oduber. J. G. Emanstraat 112; Lourdes Melecia, dochter van de heer en mevrouw S. Maduro-Boekhoudt Buena Vista 22.

Op 13 februari Minerva Ramila dochter van de heer en mevrouw R. N. Hieroms-Lampe, Koningstraat 34.

Op 14 februari Joannes Franciscus, zoon van de heer en mevrouw F. J. Tromp-van der Pol, Weststraat 53; Elaine Providentia, dochter van de heer en mevrouw S. E. Hodge-Weide. Village Noord 49.

Op 15 februari Jovito José, zoon van de heer en mevrouw P. Simileer-Ruiz, Kamay 26.

Op 16 februari Silvio, zoon van de heer en mevrouw G. Rasmijn-Kock Paradera 108.

Huwelijk: Op 14 februari werd het huwelijk voltrokken tussen Gilbert Rufus Clarke en Alvira Rosalia Heyliger. Juana Morto 25d.

CROES .....

(Vervolg van pag. 1)

de als volgt:

„De heer P. Croes, gedeputeerde van het eilandgebied Aruba en de Partido Patriotico Arubano, welke laatste in deze vertegenwoordigd door de heren J. E. Yrausquin, I. S de Cuba, E. O. Petronia en O. S Henriquez, komen hierbij het volgende overeen:

dat met goedvinden van het eilandbestuur van Aruba de heer Croes een dienstreis zal maken naar Holland, alwaar hij aanvangende op 1 november 1958 een studie zal volgen op het gebied van Maatschappelijke Zorg en Arbeidszaken, enz., voor de duur van tenminste zes maanden:

dat de heer Croes deze dienstreis met de vorenomschreven taak aanvaardt voor genoemd tijdvak en zijn studie onafgebroken, althans voor tenminste zes maanden, in Nederland zal voortzetten;

dat de heer Croes zich bij aankomst in Holland in verbinding zal stellen met de gevolmachtigd minister der Nederlandse Antillen in Den Haag en dat hij met betrekking tot de studie en zijn verblijf in Nederland zich zal richten naar de instrukties van de gevolmachtigd minister en in overige voorkomende gevallen in overleg met genoemde funktionaris of diens plaatsvervanger zal treden;

dat de heer Croes voor zijn vertrek naar Holland schriftelijk zijn ontslag-aanvrage zal indienen als gedeputeerde van het eilandgebied Aruba, ingaande 1 juni 1959;

dat de heer Croes, eveneens voor zijn vertrek naar Holland, een sollicitatiebrief indient, gericht tot het bestuurscollege van het eilandgebied Aruba, verzoekende een betrekking bij het eilandgebied Aruba;

dat het eilandbestuur van Aruba naar aanleiding van vorenbedoelde sollicitatie aan de heer Croes, een betrekking zal geven in vaste dienst van het eilandgebied Aruba, ingaande 1 juni 1959, in de rang van afdelingshoofd, althans een daarmede overeenkomende funktie;

dat de heer Croes belooft en zich verbindt, zonder toestemming en goedkeuring van het hoofdbestuur van de Partido Patriotico Arubano geen politieke aktie in welke vorm dan ook, noch rechtstreeks, noch door bemiddeling van en tussenkomst van anderen, te zullen voeren;

dat de heer Croes belooft en zich verbindt, om gedurende zijn studietijd in Holland zich te onthouden van verklaringen, die in verband staan met de politiek.

Aldus overeengekomen en in tweevoud ondertekend, te Oranjestad, 25 oktober 1958.

w.g. P. Croes,
Partido Patriotico Arubano: J. E Yrausquin, I. S. de Cuba, E. O. Petronia, O. S. Henriquez."

Dit stuk zou zeer geheim blijven. Echter ontdekten enkele vrienden van de heer Croes, dat er zeer slordig door sommige hooggeplaatste figuren werd omgesprongen met foto-copieën.

De heer Croes ondertekende de overeenkomst, omdat dit voor hem de enige mogelijkheid was om zich nog even te handhaven. Hij wist, toen hij tekende, dat iets van hem geëist werd, dat hij niet KON nakomen.

Hij zegt politikus in hart en nieren te zijn. Hij behoort tot de oprichters van de PPA en was gedurende tien jaren voorzitter. **Men KON daarom niet van hem eisen, dat hij zijn mond zou houden en zich geheel van politieke aktie onthouden.**

Op Santa Cruz, onder de aanhangers van de heer Croes, gistte het. Men voelde zich voor de gek gehouden in de verkiezingskampagne, waarbij politieke leiders als de heer Yrausquin zich zo openlijk vóór de heer Croes uitspraken, terwijl hij intussen geheel werd uitgerangeerd. Men stemde nog PPA, omdat men de woorden van de leiders wilde geloven. Nu alles anders uitpakt, wenst men aktie.

Nadat de heer Croes uit Nederland was teruggekeerd, twee maanden en drie weken na het begin van zijn studie, probeerde men nogmaals tot overeenstemming te komen. De deur van het huis van de heer Yrausquin was echter voor de heer Croes gesloten. Op brieven ontving hij geen antwoord. Tenslotte werd een aktie-comité gevormd en vroeg dit comité een onderhoud aan met het PPA-bestuur. Men vroeg belet voor vijftig man. Het partijbestuur stond toe, dat er vijf kwamen. Dit onderhoud vond plaats ten bestuurskantore op 14 februari jl. Het resultaat was, dat de verlangens van deze commissie niet werden ingewilligd, zoals blijkt uit het officiële stuk, waarmede dit bericht begint.

De nieuwe partij

De heer Croes vertelde ons, dat er nog gewerkt wordt aan het opstellen van een partijprogramma Het is de bedoeling, dat de partij zich richt tot **alle** bevolkingsgroepen en het welzijn van Aruba in zijn geheel voor te staan. Bij benoemingen wil men rechtvaardigheid betrachten en niet, aldus de heer Croes, benoemen zoals gebeurde bij de aanstellingen in overheidsdienst van de heren Anslijn, Finck, Julio Maduro en anderen, die niet eens solliciteerden, maar zonder meer hun goede overheidsbetrekkingen kregen.

De partij zet de dagelijkse sektievergaderingen, die al enige tijd lang gehouden worden, voort en zal tegen het eind van deze week haar eerste grote openbare vergadering houden.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

AMIGOE

(Buiten verantwoordelijkheid der redaktie)

Veronderstelt, iemand van U heeft een vriend, en hij gaat te middernacht naar hem toe en zegt: Vriend, leen mij drie broden...."

(Let wel: het is geen broeder, geen zuster, geen echtgenoot; och neen, zo maar.... een vriend.)

Dit verhaal werd negentienhonderd jaar geleden opgetekend maar het is in wezen zo oud als de mensheid; zelfs ouder, want ook bij de dieren is het waargenomen. En toch, het kon wel een moderne bestseller zijn.

Trouwens: *Wat immer* waar is, is immer modern.

Wanneer nu een Amigoe hulp behoeft dienen noodzakelijkerwijs alle „amigoes" gereed te staan, anders doen zij de waarheid geweld aan.

Maar is het in dit geval zuiver behoefte en hulp?

Geenszins! Hier moet eer worden gesproken van prestatie en tegenprestatie.

Welnu, als lezer van de Amigoe wil ik van nu af mijn tegenprestatie tenminste verdubbelen, zolang dat in mijn vermogen ligt en zolang de Amigoe dat nodig oordeelt.

Toegegeven, charity begins at home; zonder mij zal de waarheid niet vergaan.

Wie evenwel vindt het niet robuust: Draagt elkanders lasten.

Aug. Levens

Naschrift van de Redaktie:
Dit is leven(s)!

Agenda Aruba

Kantoor Amigoe
Toricellistraat 16, tel: 1233.
Dinsdag 17 februari 1959.

BIOSCOPEN.

De Veer:
„All at sea" om 8.30 uur met Alec Guinness, Irene Browne. (alle leeftijden)

Rialto:
„El Gato sin botas" 8.00 uur met Tin-Tan, Marta Valdez (18 jaar.

Principal:
„World in my corner" om 8.00 met Audie Murphy, Barbara Rush. (Alle leeft.)

Aurora:
„Fort dobbs" om 7.30 met Virginia Mayo, Brian Keith, Richard Eyer. (alle leeft.

Savaneta
„Amor Indio" om 7.30 uur met Pedro Infante, Maria Felix (18 jaar.

Nachtdienst Botica's:
O'stad Botica Oduber, tel: 1780
S. Nicolas: Botica Central.

Het bezoek van prins Bernhard aan BRAZILIE

Sao Paolo — Prins Bernhard is zaterdagavond niet lang gebleven op de receptie die te zijner ere te Sao Paulo werd gegeven door de gouverneur van de gelijknamige Braziliaanse staat, Carvalho Pinto. De prins was nl. nog niet geheel hersteld van de griep die hij in Asuncion had opgelopen.

Op deze receptie waren circa 1.500 gasten aanwezig. De tafels waren versierd met anjers, de lievelingsbloemen van de prins. De prins overhandigde de gouverneur de versierselen, behorende tot de onderscheiding van Grootkruis van Oranje-Nassau.

Prins Bernhard is zondag de gast geweest van de Nederlandse vereniging te Pirituba, dat in de omgeving van Sao Paolo ligt.

Maandag bracht de prins een bezoek aan de Nederlandse landbouwkolonie van Hollambra.

De prins heeft maandag in Sao Paulo een ontvangst bijgewoond, die werd aangeboden door de Nederlandse kolonie aldaar. Hij was in gezelschap van de gouverneur van Sao Paulo en de Nederlandse Consul-generaal. Er waren 300 Nederlanders.

Maandagavond heeft de prins aangezeten aan een diner, dat te zijner ere werd gegeven in de ambtswoning van de Nederlandse Consul-generaal Mr. S. Baron van Heemstra. Aanwezig waren ook een aantal vooraanstaande leden van de Nederlandse kolonie.

Met grote vreugde en dank aan God geven wij kennis van de geboorte van onze zoon

Joannes Franciscus

F. J. TROMP.
C. H. M. TROMP-van der POL
en kinderen.

Oranjestad, Weststraat 53.
Tijdelijk: San Pedro Hospitaal.

PARTICIPACION

Adjunct-Inspecteur di Belasting na Aruba ta participa tur contribuyentes coe a haya papel pa declaracion pa belasting (aangiftebiljet) y tambe papel pa declaracion di sueldo di empleadonan (loonopgave) coe e plazo di entrega a vence y ta suplica tur hende coe no a cumpli ainda pa haci nan declaracion promé coe dia promé di maart 1959.

Adjunt-Inspecteur di Belasting,
H. W. J. van der WEIDE.

BEKENDMAKING

De Adjunct-Inspecteur der Belastingen op Aruba deelt de belastingplichtigen mede, dat de termijn van indiening van de inmiddels uitgereikte aangiftebiljetten en loonopgave-formulieren reeds verstreken is.

Hij verzoekt eenieder die nog niet aan zijn verplichting heeft voldaan, zulks alsnog vóór de 1ste maart 1959 te doen.

De Adjunct-Inspecteur der Belastingen,
H. W. J. van der Weide

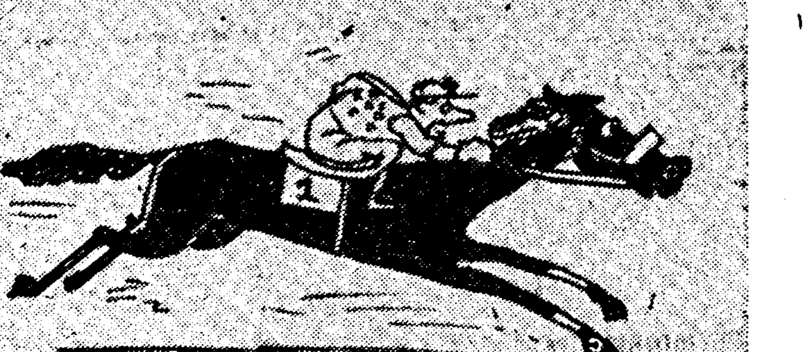
ANNOUNCEMENT

The Adjunct-Inspector of Taxes on the island of Aruba informs herewith the taxpayers who have received their tax-returnforms and also for statement of their employee's wages or salaries (loonopgaven) that these forms must be returned properly filled in before the 1st of march 1959.

The Adjunct-Inspector of Taxes,
H. W. J. van der WEIDE.

VENEZOLAANSE CINCO Y SEIS

Favorieten zorgen weer voor „mercado-libre”



132 cuadros met de zes winnende paarden en 2365 met VIJF

Het waren zondag jl. weer de favorieten, die de toon aangaven. In vijf races toonden deze dravers hun superioriteit. In de primera valida zag de semi-favoriet Pesquiso kans de twee grote favorieten Palo Grande en Conhori te verslaan. Zo werd er dus weer voor een „mercado libre” gezorgd, zoals wij in onze voorbeschouwingen voorspelden. Niet minder dan 132 cuadros met de zes winnende paarden werden bij de telling gevonden, die het bedrag van 5634,10 bolivars zullen uitgekeerd krijgen. Verder waren er 2365 cuadros met vijf paarden, die elk het bedrag van 211,20 bolivars waard zijn. Het totaal gespeelde bedrag was 2.230.166 bolivars.

Primera valida (1400 meter)

Deze wedstrijd werd een overwinning voor het paard **PESQUISO** met jockey „Negro” Cruz, die slechts 14 punten wist te vergaren. Zodra het beginsignaal voor deze race gegeven werd, was het Guaviare, die er bliksemsnel van door ging, op de hielen gevolg door Pesquiso. Op de 800 meter echter wist laatstgenoemde draver de koploper in te halen en er alleen van door te gaan.

Het werd op de meters heer en meester van de racetrack. Het nam zo een grote voorsprong op zijn rivalen, dat, toen hij de eindstreep voorbij ging, Coronario, die als nr 2 werd, met 12 paarden-lengte-verschil achter stond. Derde werd Sprinter en vierde Palo Grande. Onze „batacazo” Talleyrand, waarin wij zo'n vertrouwen hadden gesteld, heeft gefaald. Bustamante, die dit paard bereed, eindigde op de 5e plaats.

Segunda valida (1600 meter)

In deze tweede race hadden wij ons vergist met het paard Borde, dat met het gewicht van 59 kg. zijn rivalen de baas bleef. Wij waren bang, dat aan de eindspurt het gewicht een hartig woordje zou meespreken. In deze tweede race had **BORDE** met jockey Ivan Calixto in het geheel geen moeilijkheden met zijn medestrijders, want zodra het beginsignaal gegeven werd, nam deze eerste favoriet de leiding op zich. Net als in de eerste race behaalde deze draver een grote voorsprong op zijn rivalen. Met 14 paarden-lengte-verschil versloeg dit paard zijn rivalen. De tweede van deze race werd La Ñatita; derde werd Tecreo en vierde Algeciras.

Tercera valida (1200 meter)

In deze derde race werd later bekend gemaakt, dat het om een trofee van de „Serie del Caribe” zou gaan. Deze wedstrijd werd een prachtige overwinning voor het paard **NIKOLAI** met jockey V. Gonzalez. Het was Maripily, die direkt na het start-signaal de koploper van deze derde race werd, op de hielen gevolgd door Nikolai. Op de 600 meter echter moest Maripily haar meerdere erkennen in Nikolai, die haar voorbij draafde. Met veel élan verdedigde deze draver zijn kleuren en tenslotte ging hij ook als eerste over de eindstreep. Tweede werd Guzmina, die aan het begin van deze wedstrijd een zeer slechte start had, maar zich aan de eindspurt wist te herstellen. Derde werd Contra Almirante en vierde Caboto.

Cuarta valida (1200 meter)

Op het laatste ogenblik werd Pastura uit deze race teruggetrokken. **RIVOLI** met jockey Felix S. Perez, de eerste favoriet van deze race, heeft haar fans niet in de steek gelaten, al was het op het nippertje, dat de draver de viktorie binnenhaalde.

Direkt na het beginsignaal van deze wedstrijd nam Torna met veel élan de leiding op zich, op de hielen gevolgd door Rivoli, Ramblera en Luz' Bella. Torna behield deze positie tot aan de eindspurt, waar de favoriet Rivoli zijn kunnen toonde door als een sneltrein de koploper voorbij te draven en hem daardoor de viktorie ontnam. De tweede plaats ging dan welverdiend naar Torna; derde werd Tebas en vierde Nini.

Quinta valida (1400 meter)

In deze vijfde race werd Miguel Molly vervangen door Manuel Quezada als berijder van het paard **DON JUANITO.** Deze had met jockey Manuel Quezada in deze wedstrijd geen moeilijkheden. Hij nam van de beste startplaats de leiding en behield deze positie tot de eindstreep. Onze „fija” (llave seis) met El Mascote en Eclair hebben gefaald, zij werden respektievelijk nr 3 en 5. Onze „fijas”, die door de twee energieke jockies Bustamante en „Pilin” Gonzalez bereden werden, hebben ons teleurgesteld. Slechts „Pilin” (bekend om zijn eindspurt) kwam 50 meter voor de finishlijn zeer zwaar aanzetten, maar.... te laat. Tweede in deze wedstriid werd Palestino en vierde La Cora.

Sexta valida (1400 meter)

El Neveri, die in deze laatste race, direkt na het beginsignaal, gebruik maakte van zijn goede startplaats, nam de leiding van het peleton op zich. Het bleef de leiding behouden tot de „curva del sol”, waar **CHALANEO** met de energieke jockey Hernan Rengifo hem onttroonde. De tweede plaats ging naar Bluff II, die ook kans zag eerstgenoemde draver te passeren. Derde werd dan El Neveri en vierde Dushka.

SANTOS misschien hedenavond tegen CURACAO

Willemstad. — Er bestaat nog een kans, dat Santos hedenavond op Curaçao speelt. Tot voor het ter perse gaan van ons blad kon het ons echter niet met zekerheid worden medegedeeld. Hedenmiddag verwacht het C.V.B.-bestuur een definitieve beslissing te kunnen nemen. Indien de wedstrijd van Santos hedenavond doorgaat, zal dit door de radiostations worden omgeroepen en zal onmiddellijk de Braziliaanse vlag bij het Rifstadion worden gehesen. Men doet er dus goed aan zich van het een en ander op de hoogte te houden.

Opening van Laurenswaterweg nabij Montreal

Washington — President Eisenhower en koningin Elizabeth zullen op 26 juni nabij Montreal samen de nieuwe St. Laurenswaterweg naar zee plechtig openen, zo heeft het Witte Huis bekendgemaakt.

De president en zijn echtgenote zullen 's ochtends naar Canada vliegen en zich bij het Britse koninklijke paar voegen aan boord van het koninklijk jacht Britannia.

Proces tegen voormalige Duitse kapitein te Athene begonnen

Athene — Voor een krijgsraad te Athene is een proces begonnen tegen de voormalige Duitse kapitein Maximilian Mertens, die beschudigd wordt van massale deportatie van en moord op joden en het doden van 680 Griekse gijzelaars.

De 45-jarige Mertens die al twee jaar in Griekenland gevangen wordt gehouden, is ten laste gelegd dat hij ruim 45.000 joden in verzegelde spoorwegwagons zonder voedsel en water naar Polen heeft gestuurd, waar het merendeel is omgekomen.

Hij was adviseur van de Duitse militaire bevelhebber van Saloniki. Mertens verklaarde onschuldig te zijn.

Een eis tot schadevergoeding van twee miljoen drachem (ongeveer een kwart miljoen gulden), die was ingediend namens de joodse gemeenschap van Saloniki, werd door de krijgsraad afgewezen.

Westelijke antwoordnota's aan SOWJETS overhandigd

Westerse mogendheden vastbesloten zich niet te laten dwingen uit BERLIJN te vertrekken.

Londen. — De Verenigde Staten, Groot-Brittannië, Frankrijk en West-Duitsland hebben gisteren te Moskou in antwoordnota's gereageerd op de Sovjet-Russische nota van 10 januari, waarin werd voorgesteld op een binnen twee maanden bijeen te roepen 31-mogendhedenconferentie een ontwerp-vredesverdrag voor geheel Duitsland op te stellen.

In de op alle hoofdpunten gelijkluidende nota's wordt voorgesteld, dat de ministers van buitenlandse zaken der Verenigde Staten en van de Sovjet-Unie, Groot-Brittannië en Frankrijk over het Duitse vraagstuk zullen beraadslagen, in aanwezigheid van Duitse raadgevers.

Over de conferentieplaats, het tijdstip der besprekingen en de vorm der Duitse deelneming hieraan zou in onderling overleg overeenstemming moeten worden bereikt.

De westerse mogendheden herhalen in hun nota's, dat zij vastbesloten zijn zich niet, als een gevolg van het Russische voornemen, om het bestuur over Oost-Duitsland aan de communistische Oostduitse staat over te dragen, te laten dwingen uit West-Berlijn te vertrekken.

Westelijke waarnemers in Moskou zijn van mening, dat de Sovjet-Unie het westelijke voorstel om het Duitse vraagstuk in zijn geheel te bespreken op een conferentie van ministers van buitenlandse zaken met deelneming van Duitse adviseurs, zal aanvaarden. Men verwacht, dat Moskou zijn antwoord pas zal bekend maken na het bezoek van de Britse premier MacMillan.

De „New York Times” noemt het westelijke antwoord aan de Sovjet-Unie over Berlijn een eerste stap naar afwending van de dreigende krisis en een op de proef stellen van de Russische bedoelingen. Het westen biedt de Sovjet-Unie volgens het blad tevens een ontsnappingsmogelijkheid uit de val van haar eigen ultimatum.

Van ambtelijke zijde wordt te Washington opgemerkt, dat, indien de voorgestelde vier-mogendhedenbesprekingen zouden leiden tot verkleining der meningsverschillen tussen oost en west over het vraagstuk-Duitsland, het mogelijk zou zijn later in dit jaar een topconferentie te houden.

Doch de Sovjet-Unie heeft tot dusverre nog geen blijken van bereidheid gegeven om haar voorstellen voor een Duits vredesverdrag te laten varen ten gunste van de westerse tegenvoorstellen, aldus werd hieraan toegevoegd.

Bondskanselier Adenauer heeft gisteren i.v.m. het Westduitse antwoord aan Moskou tegen christendemocratische parlementsleden gezegd, dat hij bereid is langdurige onderhandelingen te voeren als het mocht komen tot een viermogendhedenconferentie over het Duitse vraagstuk. Adenauer zou verklaard hebben, dat men moet bedenken, dat de onderhandelingen over het bestand in Korea twee jaar hebben geduurd en dat er meer dan 1000 vergaderingen nodig zijn geweest voor het sluiten van een staatsverdrag met Oostenrijk.

Geheim Amerikaans plan?

Volgens de „Chicago Sun” heeft Amerika met instemming van de bondgenoten een geheim plan opgesteld om op 27 mei een proefkonvooi naar Berlijn te sturen, bestaande uit Amerikaanse, Britse en Franse vrachtauto's. Op genoemde datum loopt het Russische ultimatum voor het terugtrekken van de geallieerde troepen uit de stad af. Als de Oostduitsers het konvooi willen inspekteren, aldus het blad, zal het naar West-Duitsland terugkeren, waarna de geallieerden de kwestie aan de Verenigde Naties zouden voorleggen

Als de openbare mening in de wereld ten gunste van het westen zou blijken te zijn, zou er een nieuw konvooi naar Berlijn gaat, ditmaal gewapend.

Herdoop van „GRAF SPEE” wekt verontwaardiging in ENGELAND

Londen — Het feit dat het voormalige Britse fregat Flamingo, dat vorig jaar aan West-Duitsland is verkocht, herdoopt is in „Graf Spee” zoals ook het in 1939 na een gevecht met drie Britse kruisers ten onder gegane vestzakslagschip van Hitlers marine heette, heeft in Engeland verontwaardiging gewekt. De Labour-afgevaardigde Arthur Lewis zal in het Lagerhuis de Minister van Buitenlandse Zaken vragen de Westduitse regering voor te stellen een „minder geruchtmakende naam” te bedenken. Admiraal Sir Charles Woodhouse, die bij de actie tegen de „Graf Spee” het bevel over de Britse kruiser Ajax voerde, verklaarde echter dat de kwestie hem koud liet. Als een of ander land ons zou vragen een bepaalde naam niet te gebruiken, zouden wij daar geen acht op slaan, zei hij.

KOMT „SANTOS” TOCH?

Waarschijnlijk zal de beroemde ploeg

„SANTOS” (met PELE)

toch 18 of 19 Februari op Curacao spelen.
Ruil daarom Uw kaarten nog NIET in!!

LUISTER NAAR DE RADIO — EN LEES DE KRANT GOED!

Nieuwe Amerikaanse kunstmaan deze week rond de aarde?

Washington. — De Amerikanen zullen deze week proberen een kunstmaan in een baan rondom de aarde te krijgen, waarmee weerkundige waarnemingen kunnen worden gedaan.

De satelliet die een doorsnede heeft van ongeveer 51 centimeter wordt met een vanguard gelanceerd. Het is de bedoeling dat ook de laatste trap van de raket om de aarde gaat wentelen.

De kunstmaan is uitgerust met twee foto-elektrische cellen voor waarneming van de wolken in de hogere luchtlagen ten dienste van het opstellen van weerberichten. Deze en andere wetenschappelijke instrumenten zijn gemaakt in het laboratorium voor radiotechniek van het Amerikaanse leger.

Perzië en V.S. zullen defensie-overeenkomst sluiten

Teheran — Perzie en de V.S. zullen voor 21 maart — het Perzische nieuwjaar — een defensie-overeenkomst ondertekenen, zo heeft de Perzische minister van Buitenlandse Zaken, Hekmat, maandag meegedeeld.

Radio-Teheran heeft intussen de Sowjet-Unie gewaarschuwd, de aanvallen op Perzie te staken, daar dit land anders een catalogus van Sowjet-misdaden zal publiceren. Minister Hekmat verklaarde op zijn persconferentie, dat zijn regering het bulletin dat het Sowjet-persbureau Tass in Perzie verspreidt, zal verbieden als de redactie het publiceren van anti-Russische artikelen niet staakt.

Cuba reageert wederom tegen dictatoriale regeringen

Caracas — Cuba zal de organisatie van Amerikaanse Staten verlaten als deze de vertegenwoordigers van dictatoriale regeringen niet weert. Dit heeft de nieuwe vertegenwoordiger van Cuba in de O.A.S. Raul Roa, verklaard. Op de eerstvolgende bijeenkomst van de organisatie zou hij verzoeken om het aftreden van de vertegenwoordigers van de presidenten Trujillo (Dominicaanse republiek), Somoza (Nicaragua) en Stroessner (Paraguay).

Onenigheid tussen MAKARIOS en Griekse regering ?

Nicosia — Londense correspondenten van Cyprische bladen maakten vanmorgen melding van meningsverschillen, die zouden bestaan tussen Makarios en de Griekse delegatie naar de conferentie over Cyprus.

Het dagblad Eletheria schreef onder de titel „ernstige vrees voor een mislukking der conferentie”, dat het ernaar uitziet, dat Mgr. Makarios zich alleen moet verweren zonder de steun van de Griekse regering. Het meningsverschil, aldus het blad, staat in verband met het feit, dat Mgr. Makarios van oordeel is, dat het Grieks-Turkse akkoord van Zuerich als grondslag van bespreking moet dienen, terwijl de Griekse regering meent, dat dit akkoord naar de letter moet worden gevolgd.

Volgens sommige bladen zouden bepaalde delen van het akkoord van Zuerich heftig zijn gecritiseerd door de groep Cypriotische raadgevers, die naar Londen is gereisd.

Volgens welingelichte kringen te Athene heeft het Griekse kabinet Karamanlis volledige bevoegdheden bij de onderhandelingen in Londen gegeven.

„NOBELPRIJS”

De journalist Anthony Brown, die voor de Londense Daily Mail het 21ste partijcongres van de Russische Communistische partij te Moskou bijwoonde, heeft van de gelegenheid gebruik gemaakt om een bezoek te brengen aan Boris Pasternak. De Nobelprijswinnaar, die in Rusland aan ernstige critiek heeft blootgestaan nadat hem voor dr. Zjiwago de Nobelprijs voor letterkunde was toegekend, heeft Brown een vers meegegeven, dat geïnspireerd was op zijn ervaringen met die Nobelprijs. Een verhaling daarvan uit het Engels luidt:

Ik ben verloren als een beest in een kooi,
ergens zijn mensen, vrijheid en licht.
Achter mij is het gerucht van een achtervolging
En er is geen uitweg

Donker woud bij de oever van een meer,
stronk van een gevallen denneboom,
hier ben ik afgesneden van alles,
wat ook gebeuren zal, het is mij eender.

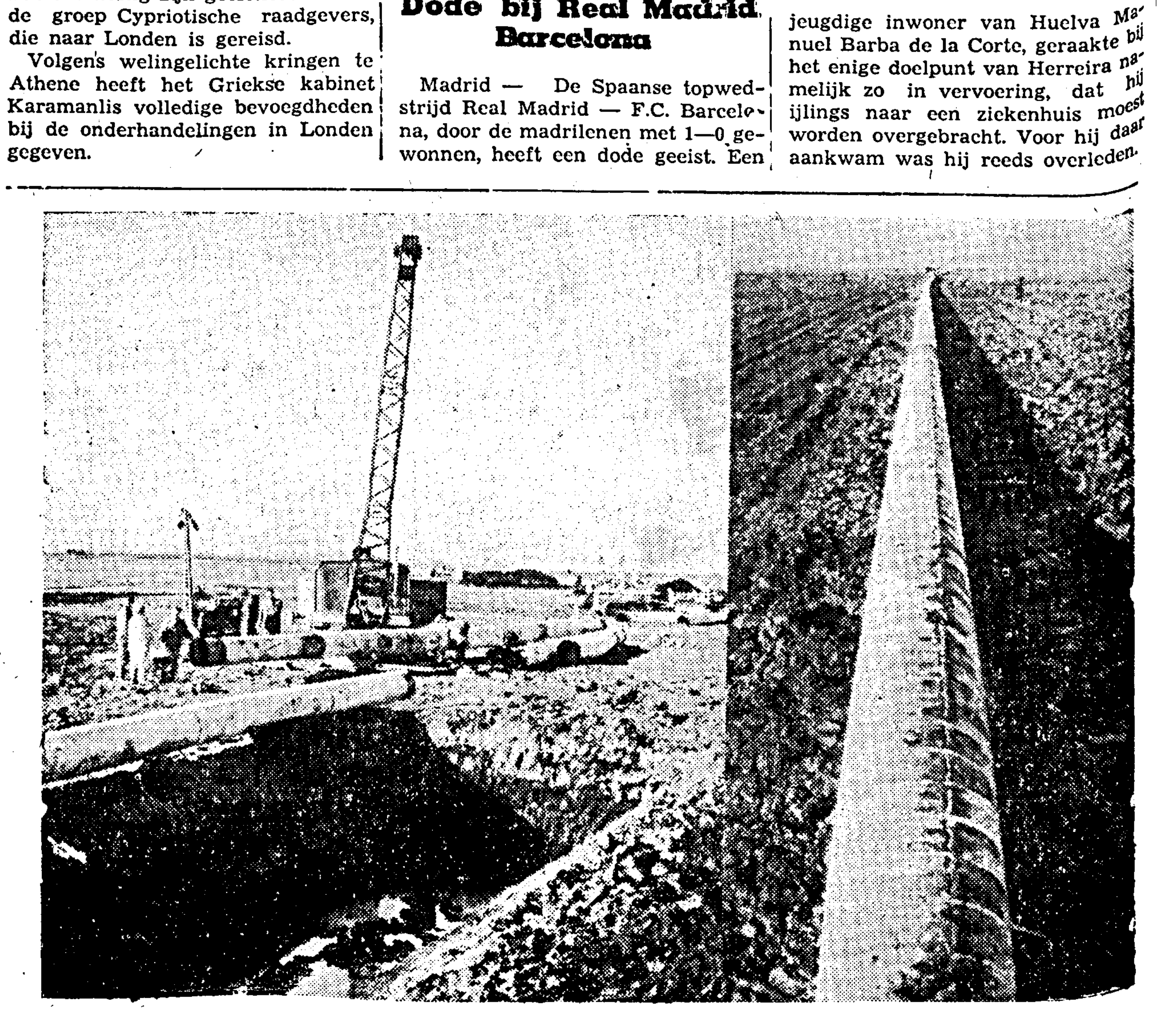
Maar wat voor boze daad heb ik gedaan,
ik, moordenaar en schurk,
ik, die de wereld tot schreien bracht
over de schoonheid van mijn land

Maar in ieder geval ben ik dicht bij mijn graf
En ik geloof dat de tijd nabij is
dat de geest van het goede zal zegevieren
over schande en verdorvenheid.

In een gesprek met een westerse journalist heeft de Russische schrijver Boris Pasternak, volgens het Franse persbureau AFP, zijn teleurstelling uitgesproken over de publikatie door het Britse blad Daily Mail van zijn gedicht „Nobelprijs”, dat hij in een bui van neerslachtigheid had geschreven. Het was bestemd voor vrienden in Parijs en niet voor publikatie. De schrijver verklaarde dat hij geen journalisten meer zal ontvangen die zijn naam voor persoonlijke doeleinden gebruiken.

Dode bij Real Madrid Barcelona

Madrid — De Spaanse topwedstrijd Real Madrid — F.C. Barcelona, door de madrilenen met 1—0 gewonnen, heeft een dode geeist. Een jeugdige inwoner van Huelva Manuel Barba de la Corte, geraakte bij het enige doelpunt van Herreira namelijk zo in vervoering, dat hij ijlings naar een ziekenhuis moest worden overgebracht. Voor hij daar aankwam was hij reeds overleden.



De Rotterdam-Rijn-oliepijpleiding passeerde het Hollands Diep en slingert zich tussen de Moerdijk en Lage Zwaluwe over de akkers.